

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

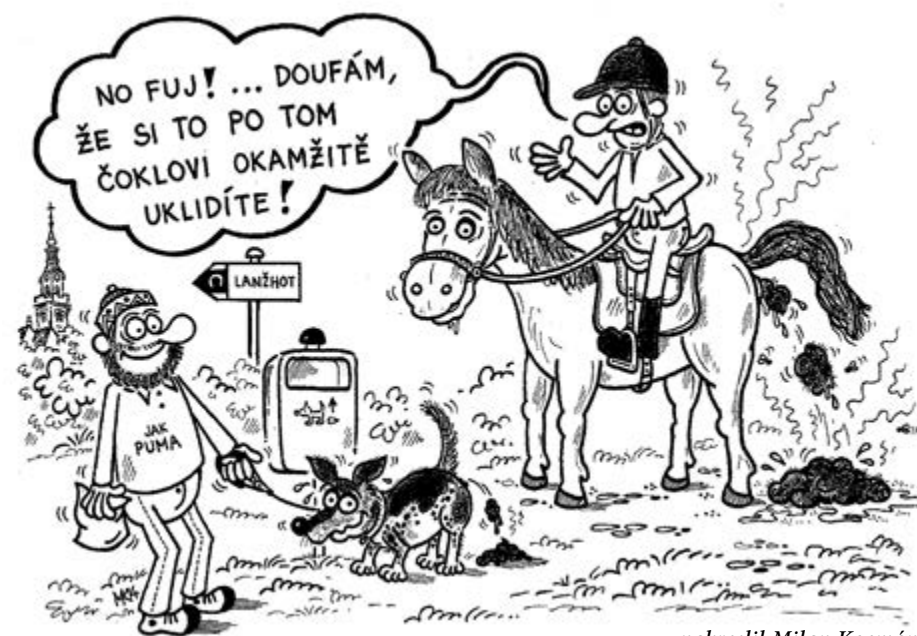
2 2014
ročník X.
cena 10,- Kč

OBSAH

Slovo starosty	2	Pestřce	27
Výpis z jednání zastupitelstva	4	Letem světem Lanžhotem	28
Nové kontejnery na textil	5	Plánované akce na další měsíce	30
Společenská kronika	7	Moje koňské království	31
Poslední stezka	9	Výsadby ve volné krajině	32
Odešel poslední z bratrů Poláchů	11	Víno chutná všude	32
Zemřel František Bartoš	12	Skautské jaro	33
Farní vlaková pouť do Lurd	13	Mapování černých skládek	34
Environmentální výchova	15	Úklid okolí hotelu Hvězda	35
Atletické přebory podeváté	17	River Jump!	36
Kam na střední	18	Tři národy, jedna příroda	37
Jarní vycházky s mateřskou školou	19	Fotbalová jubilea	37
Jak třídíme odpad v MŠ	20	Budujeme dál	38
Jak a co čteme v létě	21	Basketbalová sezóna končí	40
Vzpomínka	22	Lanžhotské mažoretky - Andílci	41
Měšťanka má 90 let	23	Dorost vede tabulku	42
Bleskovky	24	eKoutky	43
Anketa	25	Symbiůza	43

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

v prvé řadě bych vás informoval o tom, jak probíhá realizace akcí naplánovaných na letošní rok. Dokončuje se rekonstrukce dvorní přístavby (knihovna), kde byla vyměněna okna, zateplena fasáda, zrekonstruováno sociální zařízení a provedena oprava střechy. Na tuto akci jsme získali dotaci ve výši 1,6 mil. Kč.

Na rohu ulic Kostická a Stráže bylo zbudováno parkoviště a zrekonstruován chodník. Vybudováním tohoto parkoviště zamezíme také prosakování vody do sklepa bytovky na ulici Kostická, ke kterému docházelo při větších deštích. Na opravu komunikací v ulicích K. Černého a U Stadionu čekáme na vydání stavebního povolení. Na komunikaci v ulici Hrnčířská, kde

je projekt také připraven, řešíme problém s pozemky soukromých vlastníků, které zasahují ve dvou místech do vozovky. Na rekonstrukci chodníku v ulici Palackého, tj. chodník přes autobusové nádraží a chodník panelový, jsme získali dotaci ze Státního fondu dopravní infrastruktury ve výši 650 tis. Kč. V současné době připravujeme podklady pro provedení výběrového řízení na dodavatele stavby.

Na stavební úpravy městského úřadu, kde musíme vybudovat bezbariérový přístup, jsme získali z Ministerstva pro místní rozvoj dotaci ve výši 852 tis. Kč. Dále zde dojde k přestavbě kanceláří a sociálního zařízení s bezbariérovým vstupem.

Návrh smuteční síně

Na základě výběrového řízení byla uzavřena smlouva o dílo s firmou VHS Břeclav na akci „Komunikace v ulici Souhrady a odvedení dešťových vod“, kde bude vybudována nová komunikace a dešťová kanalizace. Náklady na realizaci jsou ve výši 650 tis. Kč. Práce budou zahájeny začátkem června.

Úprava pozemku na Náměstí, kde máme vypracovaný návrh, jak by se toto prostranství mohlo upravit, a který se všem líbil, má jeden háček. Po vypracování výkazu výměr byla cena realizace tohoto návrhu vypočtena ve výši asi 800 tis. Kč. Po nacenění tohoto návrhu stavební firmou byla cena sice o 100 tis. Kč nižší, ale stále hodně vysoká. Musíme najít jinou, levnější variantu úpravy tohoto pozemku.

Na výměnu oken a zateplení fasády na staré škole byla podána žádost o dotaci. Žádost byla akceptována, čekáme na rozhodnutí. Předpokládané náklady jsou ve výši 2,5 mil. Kč včetně DPH. Dotace by měla být ve výši 75 % nákladů. Opravu střechy a sociálního zařízení pokryjeme z vlastního rozpočtu.

Pokračují také práce na projektech smuteční obřadní síně. Je zhotovena dokumentace pro územní řízení, připravuje se dokumentace a žádost pro stavební povolení. Předpokládáme, že stavební povolení by mohlo být vydáno do konce srpna.

Na prvním stupni MZŠ bude provedena v době prázdnin rekonstrukce elektroinstalace v přízemí a prvním patře. Nechali jsme vypracovat projekt a oslovili jsme čtyři firmy k podání nabídek pro výběrové řízení. Předpokládané náklady jsou ve výši asi 800 tis. Kč. Rekonstrukce ve druhém patře byla provedena již v minulém roce.

Na likvidaci bioodpadu jsme od firmy Hantály a.s. dostali 700 ks sběrných nádob. Do poloviny měsíce května jich bylo 575 vydáno občanům a každý týden přichází několik dalších, aby si nádoby dodatečně vyzvedli. Ani jsem nečekal, že bude takový zájem.

Na pořízení monitorovacího kamerového systému byly osloveny tři firmy, ale při projednávání připojení na pult Městské policie v Břeclavi se zjistilo, že běžné kamerové systémy nelze na pult připojit, jelikož breclavský systém je super moderní a je třeba zvolit systém jiný. Proto byly osloveny další firmy poskytující obdobné systémy, kompatibilní s breclavským. Takových firem sice moc není, přesto počítáme s realizací v letošním roce.

Firma Euronet Services s.r.o., která nám provozuje bankomat, dala výpověď z důvodu nerentabilnosti provozu. Přispělo k tomu také to, že bankomat chtěl někdo vyloupit, což se mu sice nepodařilo, ale bankomat je zničen a musí jít do šrotu. Za provozování nového bankomatu chce firma měsíčně poplatek 24 tis. Kč, což se nám zdá hodně. Průměrný měsíční počet výběrů v tomto bankomatu byl 830. Hledáme nového provozovatele bankomatu.

Přeji všem pěkné prožití prázdnin a dovolených.

František Hrnčíř, starosta města

Výpis usnesení z jednání Zastupitelstva města Lanžhot - 1. 4. 2014

ZASTUPITELSTVO MĚSTA

1. **schvaluje** rozšíření programu jednání
2. **schvaluje** program jednání
3. **schvaluje** ověřovatele zápisu Mgr. Ladislava Straku a p. Petra Uhra a zapisovatelku Annu Moučkovou
4. **bere na vědomí** zprávu o kontrole usnesení a zprávu kontrolního výboru
5. **bere na vědomí** zprávu z jednání rady města za období od 10.12.2013 do 25.04.2014
6. **bere na vědomí** zprávu z jednání finančního výboru a zprávu o plnění rozpočtu za období 1.-2. 2014
7. **schvaluje** variantu č. 1 z předložených studií smuteční síně a doporučuje ji k realizaci
8. **schvaluje** účelovou dotaci ve výši 290 000 Kč TJ Sokol Lanžhot na opravu střechy budovy posilovny na Sokolském
9. **schvaluje** smlouvu o poskytnutí účelové dotace TJ Sokol Lanžhot na opravu střechy na budově posilovny v areálu Sokolské
10. **schvaluje** navýšení příspěvku z rozpočtu města v roce 2014:

- Masarykově základní škole Lanžhot	+ 20 000 Kč
- Tělovýchovné jednotě Sokol Lanžhot	+ 290 000 Kč

schvaluje snížení příspěvku z rozpočtu města v roce 2014:

- Diecézní charitě Brno, Oblastní charitě Břeclav	- 107 800 Kč
---	--------------
11. **schvaluje** rozpočtové opatření č. 2/2014 dle přílohy
12. **schvaluje** účetní závěrku k rozvahovému dni 31.12.2013
13. **schvaluje** prodej pozemku parc. č. 2619/251 za cenu 135 Kč/m² manželům Petrovi a Simoně Bartošovým, Gagarinova 1121/22, 691 51 Lanžhot
14. **schvaluje** prodej pozemků parc. č. st. 2043 o výměře 58 m² a 2044 o výměře 12 m² za cenu 135 Kč/m² panu Zdeňku Trubačovi, K. Čapka 150/8, 691 51 Lanžhot
15. **zamítá** záměr prodeje pozemku parc. č. KN 1925
16. **schvaluje** koupi pozemku parc. č. PK 260 o výměře 3645 m² za cenu 25 Kč/m² od Vojtěcha Osičky, Kostická 937, 691 51 Lanžhot
17. **schvaluje** záměr prodeje pozemku parc. č. KN 2627/7 o výměře 3530 m²
18. **schvaluje** spolupráci s obcí Dolní Bojanovice, obcí Hrušky, obcí Josefův, obcí Kostice, obcí Ladná, obcí Lužice, obcí Mikulčice, městysem Moravská Nová Ves, obcí Moravský Žižkov, obcí Prušánky, obcí Nový Poddvorov, obcí Starý Poddvorov, obcí Tvrdonice, obcí Týnec v dobrovolném svazku obcí Region Podluží, IČ 686 50 284, se sídlem Náměstí 177, 691 51 Lanžhot

schvaluje nové úplné znění zakladatelské listiny dobrovolného svazku obcí Region Podluží, IČ 686 50 284, se sídlem Náměstí 177, 691 51 Lanžhot v příloženém znění

19. **schvaluje** Dodatek č. 1 ke smlouvě o poskytnutí neinvestiční dotace z rozpočtu města Lanžhot schválené zastupitelstvem dne 10.12.2013 usnesením č. 14 s Diecézní charitou Brno, Oblastní charita Břeclav
20. **schvaluje** pořízení zametacího stroje pro potřeby města Lanžhot

V Lanžhotě dne 1. 4. 2014

starosta města Lanžhot František HRNČÍŘ

místostarosta města Lanžhot Josef BARTOŠ

Nové kontejnery na textil

Mgr. Jana Vlková, AIDED-EU Břeclav

Pomáhejte charitě AIDED,
pomůžete potřebným, přírodě i sobě.

Začátkem května zajistilo město Lanžhot ve spolupráci s charitativní a ekologickou společností AIDED-EU Břeclav dva speciální kovové kontejnery určené ke sběru **obnošeného šatstva, lůžkovin, obuvi, bytového textilu, použitých hadrových, plyšových i jiných hraček**. Jsou prozatím umístěny na sběrném dvoře.

Do těchto nádob je možno odkládat v igelitových obalech (pytle, větší tašky, sáčky): jakékoli šatstvo všech velikostí, materiálů a druhů, bytový textil, záclony, lůžkoviny, ručníky, osušky, utěrky, odstřížky látek a veškeré textilie. Dále obuv pokud možno v párech svázaných tkaničkami anebo odložených volně, ale

také v igelitovém obalu. Je možné sem odložit také kabelky, pásky a jinou textilní, koženou i materiálově kombinovanou galanterii. Hračky mohou být hadrové, plyšové, ale i ostatní – tedy dřevěné, kovové či jakékoli jiné. Vše by mělo být čisté a zabalené!

Nelze sem odkládat koberce nebo jejich odstřížky, zbytky průmyslových nebo izolačních textilií, znečištěné, mokré nebo vlhké textilie, ba dokonce dary se znaky plísni. Část darů je přímo nakládána do zaoceánských kontejnerů a cestou pak může znehodnocený dar kontaminovat

velké množství dalších, někdy i celou zásilku.

Touto cestou chce sdružení AIDED-EU hlavně poděkovat všem občanům Lanžhota za velmi cenné dary v podobě odloženého textilu a dalšího materiálu, který již průběžně Lanžhotčané ve velkém množství připravili po několika písemných výzvách před své domy ke svozu po loňských povodních a dále průběžně pro potřebné v našich moravských regionech i zemích třetího světa. Díky těmto rychlým a četným darům mohlo sdružení AIDED-EU zajistit dostatek oděvů i dalšího např. úklidového materiálu pro oběti povodní, a to nejen u nás, ale i v sousedních zemích. Díky těmto darům může dál zajišťovat materiál pro lidi v nouzi např. v Pákistánu, Afghánistánu i prostřednictvím arabských zemí např. v Africe. Pro mezinárodní humanitární projekty Charita AIDED dodává 30 – 50 % výtěžku celkového objemu své sbírkové činnosti. Použitý textil nachází příjemce také v regionálních stacionářích pro potřebné, v sociálních zařízeních či útulcích pro zvířata. Zájemci z regionů na jihu Moravy takto odčerpají mezi 10 – 20 % sbírek. Technicky zpracovatelného materiálu se po mobilním sběru, v kontejnerech, individuálních sbírkách a jiných formách sběru shromáždí asi čtvrtina. Jde o již pro účely dalšího využití nepoužitelný textil, který se průmyslově zpracovává pro výrobu čistících pomůcek nebo izolačních hmot. Zbylých 5 - 15 % je zatím odpad, který se termicky zhodnocuje, tedy ekologicky likviduje ve spalovnách a využívá na výrobu tepla. Tento model využití však bere za své v mimořádných situacích, kdy je charita

AIDED-EU plně připravena co nejrychleji zmírnit následky humanitárních katastrof u nás doma a v našem evropském prostoru a pro tento účel vlastně vznikla. Díky tomu, že se do nového systému AIDED operativně zapojilo i vedení vašeho města, může „srdíčková“ charita svým partnerům garantovat potřebné množství „suroviny“ pro rychlé humanitární využití. Díky operativnosti vedení Lanžhota a jmenovitě starosty Františka Hrnčíře se mohou jeho občané prostřednictvím sdružení AIDED prakticky přímo podílet na celosvětové i domácí humanitární pomoci pouze tím, že nebudou odkládat již použitý textil, obuv a hračky do směsného odpadu, ale odloží je do oranžových sběrných nádob umístěných na sběrném dvoře pro ty, kteří je ještě mohou používat. Pomáhají tak navíc svému městu snižovat náklady na svoz a likvidaci směsného odpadu, a tím šetří i vlastní kapsu. Tímto chováním navíc budou velmi výrazně chránit své životní prostředí, neboť textil na skládkách představuje velké nebezpečí pro kontaminaci spodních vod.

AIDED nabízí městu Lanžhot případné přemístění nádob i na veřejná prostranství, aby byly lépe dostupné občanům. Vše však závisí na sběrovém systému zavedeném a praktikovaném v daném sídle. Pokud vedení města např. z iniciativy obyvatel bude mít požadavek nádoby přemístit, učiníme tak neprodleně, aby dárce měli k nádobám se srdíčkem a křížkem co nejlepší přístup.

Více o našem novém systému, činnosti sdružení, nabídkách pomoci, příležitostech ke spolupráci s dobrovolníky a kooperanty najdete na našich webových stránkách www.aided.cz

Společenská kronika

Hana Tučková

Narozené děti

Jiří Janota

Milada a Karol Janotovi, Masarykova

Vojtěch Hodonský

Martina Hrubá a Dušan Hodonský,
Stráže

Ema Hrnčířová

Sabina Vlková a Miroslav Hrnčíř,
MUDr. Kepáka

Nela Šestáková

Jana a Filip Šestákoví, Nádražní

Marie Anna Zvonková

Marie Krmíčková a Radoslav Zvonek,
Nová

Karolína Stachovičová

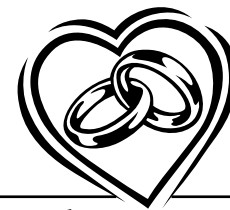
Monika Mišičáková a Radek Stachovič,
Gagarinova

Lukáš Karas

Eva a Zdeněk Karasovi, Hrnčířská

Karolína Kopejtková

Renata Dvořáková a Michal Kopejtko,
Na Dílni

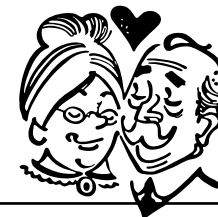

Sňatky

Lenka Palkovičová, Lanžhot
a **Petr Jung**, Tvrdonice

Martina Čadová, Lanžhot
a **Josef Srholec**, Břeclav

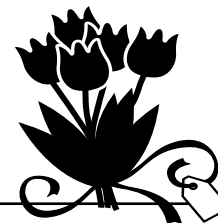
Růžena Hasilová, Josefov
a **Petr Netopilík**, Lanžhot

Jubilejní sňatky

60 LET SPOLEČNÉHO ŽIVOTA
Růžena a Jan Bartošovi, Luční

50 LET SPOLEČNÉHO ŽIVOTA
Anna a Jan Škrobáčkoví, Školní

Výročí narození

94 let
Ludmila Škrobáčková, Nová

92 let
Františka Kubíková, Břeclavská
Anna Uhrová, Dolní

85 let
František Hakala, Kout I.
Jaroslava Létalová, Nádražní
Anna Uhlířová, Lesíčková

80 let

Anna Saitzová, Zahradní
Františka Fabičovicová, Kostická
Ludmila Tučková, Luční
Vít Straka, Masarykova
Anna Pyskatá, Kostická
Jiřina Šestáková, Kostická

75 let

Božena Kyclová, Kout II.
Drahomír Michl, Hrnčířská
Anna Vítovská, II. Příční
Ludmila Vlaschinská, Masarykova
Marie Jeřábková, Kostická
Ludmila Ciprysová, Sokolská
Vlastimír Čápek, Záhumní
Antonín Zapletal, Lesíčková

70 let

Jiří Kubík, Kostická
Marie Kučerová, Kostická
Augustina Pyskatá, Nádražní
Vladimír Suchánský, B. Němcové
Antonín Ciprys, Sokolská
Alena Kožďalová, Masarykova
Miloslav Dřevo, J. Wolkera
Antonín Bartoš, Sokolská
Věra Pernicová, Dolní
Josef Slezák, MUDr. Kepáka
Norbert Pfeffer, I. Olbrachta
Marie Bartošová, U Stadionu
Antonín Hakala, MUDr. Kepáka

65 let

Ludmila Mišičáková, Gagarinova
Jaroslav Zonyga, Břeclavská
Božena Ferstlová, MUDr. Kepáka
Ladislav Barkoci, Masarykova
Jiřina Soukupová, Nová
Jiří Petrla, Kout III.
Jaroslav Bartoš, Nádražní

Jana Košuličová, Masarykova
Anna Uhrová, Stráže
Jiří Balga, B. Němcové
Jaroslav Slezák, Kostická
František Škápík, Kostická
Zdeněk Kycl, Pastvisko I.
Antonín Tuček, Kostická
Alena Nováková, Stráže
Hana Novotná, Nádražní

60 let

Božena Holobrádková, Lipová
Božena Floriánová, Luční
Jan Uher, Dolní
Ludmila Uhrová, Komárnov
Marie Kyclová, Nová
Hana Šinková, Lesíčková

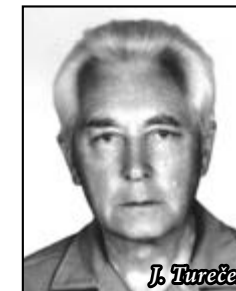
Úmrtí

Anna Klobásová, 94 let, Zahradní
Josef Balga, 60 let, II. Příční
Josef Sláma, 64 let, Na Peci
Petr Strmeň, 39 let, Krátká
Josef Polách, 81 let, Masarykova
Lubomír Kosek, 65 let, Dolní
Marie Černá, 80 let, Nová
Ladislav Mlýnek, 71 let, J. Wolkera
Ladislav Hnátovič, 73 let, Sokolská
Ladislav Klvaňa, 77 let, K. Černého
Josef Tureček, 86 let, Gagarinova
Jozef Hlaváč, 64 let, Kostická

Žádáme občany, kteří si nepřejí zveřejnění svých jmen nebo jmen svých příbuzných (narozené děti, sňatky, výročí narození, výročí sňatků, úmrtí) ve společenské kronice zpravodaje, aby toto nahlásili vždy před uzavěrkou zpravodaje v kanceláři městského úřadu. Naopak upozorňujeme ty, kteří slaví jubilejní sňatky a neměli svatbu v Lanžhotě, že nemáme možnost toto zjistit z matričních knih uložených na městském úřadě. Pokud chcete, aby vaše jubileum bylo zveřejněno, oznamte toto také na úřadě.

Poslední stezka

Jožky Turečka (1927-2014)
básníka, fotografa a rybáře

A právem měl bych ještě dodat, že poslední stezka i nejstaršího lanžhotského skauta a v neposlední řadě také čistokrevného Súhradčana od Boží muky. A co více, kupodivu, též znalce lanžhotského nářečí. Ovšem tvorba poezie, fotografování lužního lesa a rybolov v mnoha podlanžhotských vodách, to byly jeho největší celoživotní lásky. Od dával se jim s nadprůměrným talentem a skromností.

Vlastním nákladem si v několika málo letech vydal sbírečky svých básní v brožurkách, v nichž otevíral duši básníka a verše doplňoval i fotografiemi, z nichž mnohé jsou samy o sobě též poezií. Před deseti roky, v červnu 2004 sobě, rodině a přátelům připravil radost brožurkou básní, jíž dal název STEZKAMI /BEZ-/ NADĚJE. Básni, která je v této sbírce třetí od konce, dává stejný název, jaký má tento můj NEKROLOG – POSLEDNÍ STEZKA. Teprve v těchto dnech jsem pochopil autorovu předvídatost, a proto nejsem s to jeho verše dočíst bez slzí...

K promluvě k těm, kteří budou jeho báseň číst, přiřadil reportážní fotografii starého dřevěného kříže, opřeného o mladý dvoukmen na místě, na kterém v našem lužním lese nedaleko Starého kvartýru, neznámo kdo a kdy tragicky zahynul dřevorubec z Brodského.

Poslední básní, kterou Jožka do své sbírky v tom roce 2004 zařadil, je můj sonet

*Truchlohru nechci nápadnou
až opustím tento svět
Za mnou dvě brány zapadnou
odkud není stezky zpět*

*První brána je hřbitovní
obejdu se bez klíče
Uložte mne - má prosba zní -
kam dali mé rodiče*

*Druhá fortna je v předpekli
možná přímo do pekel
kde velmi hříšní lidé dlí
což já беру na zřetel*

*To má stanice cílová
vždyť jsem se moc nazlobil
i když ne ve zlém doslova -
nebe stěží je můj cíl*

*Jen prosím, poslední když soud
mé prořešky potvrdí
odpusťte lidé - byl jsem bloud -
Obměkčete osrdí*

jemu tenkrát věnovaný. Pod názvem ČAS PO TOBĚ. Sonet zdobí nádherná a ve fotostvětě proslulá fotografie Ing. Bohumila Lošťáka Duha nad lužním lesem. Jistě se jich v čase budoucím nad soutokem Moravy s Dyjí vyklene ještě nepočítaně, ale už nikdy žádná z nich nad hlavou našeho kamaráda Jožky Turečka, protože ČAS PO TOBĚ (po něm) už nastal...

Čas po Tobě

*Ať les má zeleň, nebo holé haluze
a krása jeho barev pod nohou Ti šustí,
ať déšť se kdesi v dálce houpe na duze
a sníh se do alejí tiše spustí.*

*Ty, kamaráde, putuješ jím stále sám
na hlavě vlasy jako z léta babího;
Tvé srdce patří lidem a ne noblesám,
jež nevnímají opuštěnost hnízda čapího.*

*Až Čas Tvé fotky k nepoznání zažlutí
a lužních lesů nádhera v nich navždy zanikne,
snad rákos jako harfa s písni labutí
i k Tvému sluchu někde mělce v zemi pronikne.*

*Snad někdy někdo pod babím létem Tvoje básně vysloví
a zlatou rybkou vzpomínky na Tvé toulky lesem, vyloví...*

Co bude s jeho pozůstalostí básníka a fotografa? Netajím se úzkostí o ni. Stačí, když skončí někde v archivu? Nezasloužila by si větší pozornosti veřejnosti města Lanžhota? Kdo pochopí a uzná, že Jožka Tureček byl umělec, ten se nad mojí otázkou snad zamyslí.

My staří, o dějiny naší země a jejich významných osobností se zajímající víme, že první prezident naší republiky T. G. Masaryk si každý pátek v týdnu odpoledne zval k sobě na besedu lidi, tím či oním tvůrčím způsobem významné, spisovatele, básníky, výtvarníky, hudebníky a tak. Začalo se jim říkat pátečníci prezidenta Masaryka. I Jožka Tureček byl po více než deset let takovým mým pátečníkem. Každý pátek odpoledne jezdil ke mně na kole na dvou tříhodinovou besedu. Už nikdy neprijede. Dovolte mi, abych mu v mém nekrologu přiznal právo posledního slova. Možná posledního i na stránkách zpravodaje.

V básni Rozjímání kacířské píše o tom, jak na kterémisi hřbitově marně hledal hrob svého kamaráda:

*Platit mu místo hrobové
nikdo nevzal povinnost
Tak odepsal's ho hřbitove –
jak by přestal být tvůj host.*

(Ve zbývajících dvou čtyřverších dopovídá:)

*Až tady jednou nebudem
upadnem v zapomnění
Smiřme se s tímto osudem
vzpomínek věčných není*

*Kdo rozumný, ten uvěří,
že nezbude ani stín
To pouze slavní někteří
se zapíší do dějin*

Josef Jožulka Uher

Odešel poslední z bratrů Poláchů

Marie Petřlová

*„Život zemřelých
je uložen v paměti žijících.“
(Marcus Tullius Cicero)*

Fotbalista Josef Polách se narodil v početné rodině. Vedle svého dvojčete Aničky a mladší Rézky měl ještě bratry Antonína, Miloslava a Bohuslava. Byla to jediná lanžhotská rodina, ze které všichni čtyři bratři hráli fotbal. Nikdy spolu nehráli, jen při jednom utkání se sešli na hřišti ti tři mladší. 14. dubna odchází za svými bratry i ten poslední Josef. Na staré hřiště padla zrána rosa a ptáci na zahradě u Kyjovky mu zazpívali píseň poslední. Z jeho dosud žijících spoluhráčů, kteří psali dějiny lanžhotského fotbalu by se už ani jedenáctka nesestavila. Připomeňme si, že loni uplynulo 100 let od narození Jana Netopilíka. Bylo mu 42 let, když se se smutkem loučil se svou 25letou aktivní činností.

Josef s hrdostí oblékal typický bílý lanžhotský dres a také dres s moravskou orlicí. Hrál v obraně s Jendou Kubíkem a s Jaroslavem Karasem. Svou houževnatostí a vytrvalostí patřil k těm, kteří proslavili jméno lanžhotské kopané. V roce 1949 se stal dorost přeborníkem Čech a Moravy a v republice obsadil 2. místo jen horším poměrem branek. Jednička získala 2x titul přeborníka kraje a pak dvě sezony odehrála ve II. lize a pak v divizi. Byla to senzace, když obyčejní kluci z vesnice poráželi vyspělé městské kluby.

Manželka Blažena byla svému muži Josefovi celý život oporou, vychovali spolu jednoho syna a těšili se z vnučky a vnuka. Oba spolu s Janem a Aničkou Petřlových

a Jaroslavem a Věrou Šestákových měli velké zásluhy na založení skautského oddílu v Lanžhotě v roce 1968. Klubovna byla podle projektu J. Petrly vybudována v budově kina. V roce 1969 se uskutečnil první skautský tábor v Nedvědicích. Tyto tři obětavé manželské dvojice byly vedoucí družstev. Blaža s Jozů vedli skauty k samostatnosti, čestnosti a odvaze.

Spoluobčané mu děkují za vše, co vykonal pro fotbal i pro skaut, za dobrý příklad pro naši mládež. Já se přidávám s díky za ochotu, s kterou pomáhal při práci pro naši rodinu. Byl nejlepším kamarádem mého manžela Pavla. Těžce nesl jeho smrt před devíti lety, prý mu scházel po celý život.

Vzpomínka na něho zůstane v srdcích těch, kteří ho znali a měli rádi.

Zemřel František Bartoš

Hana Tučková

Vracím se ke svému slibu se vzpomínkou na zemřelého Františka Bartoše. V minulém čísle zpravodaje jsem ho charakterizovala jako spoluobčana, který nikoho nezarmoutil, na dálku každého s úsměvem zdravil, nad nikoho se nepovyšoval. Měl mnoho přátel v obci, ale také mezi sportovci a spolupracovníky z blízkého i dalekého okolí. Také v zahraničí, kde po „revoluci“ pracoval, si našel mnoho spřízněných duší v oblasti pracovní i sportovní.

Svou sportovní kariéru začal jako chlapec kopanou a hokejem. Ještě na základní škole trénoval běh a stal se přeborníkem školy v přespolním běhu. S tímto druhem sportu pokračoval i na průmyslové škole v Břeclavi, kde v dorostu překonal okresní rekord na 1 000 m. Co by nejlepší junior v ČSSR v běhu na 1 500 m překážek, až dosud drží okresní rekord. Zúčastnil se mistrovství Evropy železničářů v Rusku, kde skončil třetí na 3 000 m.

Z Břeclavi odešel do Prostějova, odtud pak do Olomouce, kde si odsloužil vojnu a běhal II. ligu - 800 m a 1 500 m. Na konci vojenské služby se přihlásil na mistrovství ČSSR na 3 000 m překážek a zde skončil šestý. Dalších úspěchů dosáhl ve Vítkovicích, kde získal celkem 11 mistrovských titulů. Jeho největším úspěchem bylo šesté

místo na mistrovství Evropy v Praze 1978.

Díky jeho ctižádostivosti, odříkání, vytrvalému tréninku a podpoře rodiny se mohl

celý svůj život věnovat sportu a výchově sportovní mládeže. Jeho tři synové se rovněž věnovali a věnují sportu a on sám také doufal, že budou pokračovat v udržování sportovních tradic a výchově mladých sportovců.

Františku, každá práce, kterou člověk dělá rád, se již předem setkává s dobrým výsledkem a úspěchem. Protože na tobě bylo vidět, že sport je jedna z tvých priorit a děláš ho rád, odráželo se to na výsledcích, které jsem alespoň zčásti vyjmenovala.

F. Bartoš

F. Bartoš

Při různých kulturních sportovních nebo vzpomínkových akcích se říká „dívá se na nás z hereckého, sportovního nebe“. Věřím, že i u tebe je tomu tak. A já ti ještě jednou upřímně děkuji za reprezentaci obce, ke které ses vždy hrdě hlásil a kam ses rád vracel. Jak už jsem zmínila, poděkování patří také manželce a celé rodině, která tě ve sportu i celém životě podporovala.

Farní vlaková pouť do Lurd

Marie Prajková

V neděli 8. prosince loňského roku, na svátek Neposkvrněného početí Panny Marie, náš kostel navštívily dvě ženy. Jedna z nich, Eva Veselá z Dubňan, přišla pozvat lanžhotské farníky na vlakovou pouť k Panně Marii do francouzských Lurd. Seznámila nás s tím, že pouť se koná po 111 letech od první vlakové pouti českých poutníků na toto poutní místo. Sdělila termín, který byl od 23. do 29. dubna 2014. Bylo dáno, že pouti se musí zúčastnit nejméně 400 poutníků, aby mohly být všechny nasmlouvané náklady uhrazeny. Kromě těchto poutníků se pouti zúčastní kněží, pěvecký sbor (schóla ze Zlína) a také průvodci.

A čas běžel. Oslavili jsme Vánoce, i ta postní doba nějak rychleji utekla, a středa po velikonočních svátcích byla dnem odjezdu přímého vlaku ze stanice Břeclav do cílové stanice Lurdy. Ve vlaku, který měřil 333 metry a měl 11 lůžkových vozů a jeden vagon jídelní, jsme se dověděli, že

celkem jede 505 poutníků, 11 kněží a dva jáhnové, dále schóla a průvodci. Pouti se účastnil i majitel CK ze Zlína Aleš Kučera, který se svým pomocným týmem vše zabezpečil až do podrobných detailů. Byl také u zrodu myšlenky, že naše pouť přiveze do Lurd jako dar Pražské Jezulátka, které bude umístěno v naší české kapli. Peníze na jeho pořízení byly z výtěžku prodeje oplatků s obalem lurdské baziliky, které se prodávaly od prosince až do samého odjezdu.

Od nás z Lanžhota se zúčastnilo dvanáct poutníků a náš farář P. Josef Chyba. Dalším Lanžhotčanem byl také P. Jiří Čekal, farář v Ratiškovcích.

Ve středu 23. dubna v 10.15 hodin dostal poutní vlak ve stanici Břeclav zelenou a po několika kilometrech opustil nejenom Břeclav, ale také naši republiku, aby tak pokračoval přes rakouskou Vídeň, Linz, Salzburg, Innsbruck, krátce přes Lichtensteinsko, švýcarský Zurich, Lausanne, Genéve a dále už francouzský Lyon, Valen-

ce a Avignon. Několik málo kilometrů jsme u stanice Montpellier zahlédli i Středozemní moře. A když jsme projeli stanicí Toulouse, už jsme se připravovali na stanici konečnou – Lurdy, kam jsme přijeli ve čtvrtek 24. kolem 16. hodiny.

Mohlo by se zdát, že 30 hodin ve vlaku muselo být nekonečných. Ale během této doby

byly odslouženy dvě mše svaté, vždy v dopoledních hodinách. Dále ráno i navečer modlitby růžence a další modlitby, které byly do každého kupé přenášeny reproduktory a my jsme se tak všichni mohli k modlitbám a písním připojit. A tak jsme se přesvědčili, že do Lurd nejede nikdo z účastníků na zájezd, ale že do Lurd jede 505 poutníků.

U nádraží nás čekal kromě autobusů, které nás přepravily i s našimi zavazadly do několika hotelů, ještě zahradní deštík a ten byl našim průvodcem téměř po celou dobu našeho pobytu v Lurdech. Po ubytování byla večere, a kdo chtěl, mohl se zúčastnit ve 21 hodin svíčkového procesí, které se konalo v tuto dobu každý den a za každého počasí.

V pátek ráno v 7.30 hod. byla mše sv. u Jeskyně zjevení, kterou celebroidali všichni naši přítomní duchovní. Na tomto místě se chudé čtrnáctileté dívce Bernardetě od 11. února do 16. července 1858 celkem osmnáctkrát zjevila krásná bílá paní a chtěla po Bernardetě, aby jí na tomto místě postavili kapli. Bernardeta jí vyřizovala, že má říci své jméno a má nechat na skále rozkvést šípek. Šípek nerozkvetl, ale ze skály vytryskl pramen s léčivou vodou. Své jméno bílá paní prozradila až při šestnáctém zjevení dne 25. března (svátek Zvěstování Panny Marie), že je „Neposkvrněné početí“. Při dalších dvou zjeveních už paní nepromluvila.

Zdalo se mi příznačné, že naši farnost přišla děvčata na vlakovou pouť pozvat právě v den tohoto mariánského svátku.

Po mši u jeskyně jsme navštívili místa, kde se Bernardeta narodila, kde byla pokřtěna a kde bydlela v době zjevení. Odpoledne jsme se zúčastnili křížové cesty, která je v poutním areálu a je význačná tím, že sochy každého zastavení jsou v nadživotní velikosti a jsou nabarveny zlatou barvou. Potom jsme se vydali na prohlídku třípatrového kostela. Nejprve byla na skále zjevení postavena střední část s názvem „Krypta“, nad ní byla postavena bazilika „Neposkvrněného početí“ a nakonec byla vybudována pod kryptou bazilika „Růžencová“. Tento název dostala proto, že je v ní 15 kaplí, zdobených mozaikou podle tajemství radostného, bolestného a slavného růžence. Každá tato kaple je věnována některému národu. Našemu českému národu je věnována kaple čtrnáctá s tajemstvím „který tě, Panno, do nebe vzal“. Kamínky na mozaiku přivezli před rokem 1907 naši čeští poutníci. Jako jediná z kaplí má i český nápis: PANNĚ NEPOSKVRNĚNÉ NÁROD ČESKÝ.

A právě do této kaple jsme v sobotu dopoledne při naší české mši sv. v Růžencové

bazilice předali náš dar - Pražské Jezulátko. Celou slavnost jsme zakončili naší českou hymnou. Před bazilikami proběhlo společné fotografování všech pěti set poutníků.

Sobota byla pro naši pouť význačná i tím, že jsme od organizátorů dostali výsadu, že naši poutníci budou na čele večerního svíčkového procesí. Za sochou Panny Marie, která je v průvodu nesena, se nejprve zařadí nemocní na vozíčkách, kterých bývá snad více než sto. Za nimi jdou chodící poutníci. Každý drží rozžatou svíci a průvod je provázen modlitbami a hlavně slokami lurské písně. Je krásné, když ji každý zpívá ve svém jazyce a když refrén „Ave, ave, ave Maria“ zazpívají mohutným sborem.

Neděle byla ve znamení svatořečení dvou papežů v Římě. Tuto slavnost přenášela dopoledne francouzská televize a my jsme se jí účastnili v podzemní Bazilice sv. Pia X. (pojme přibližně 25 000 lidí), ve které se také konala odpolední mezinárodní

mše sv., za přítomnosti tří biskupů a 90 kněží. I na této bohoslužbě zaznělo čtení a přímluvy v českém jazyce.

Volný čas, který jsme měli mimo organizovaný program, jsme mohli věnovat koupeli v lázních s léčivou vodou ze skály nebo také modlitbě a rozjímání v bazilikách nebo u Jeskyně zjevení.

V pondělí po snídani nás autobusy odvezly na lurské nádraží, odkud náš vlak v 9 hodin odjel směrem k domovu. Opět tuto cestu provázely mše svaté a modlitby, jako při cestě do Lurd. Naši touhu po blízcím se domově uspokojoval také pohled na malebnou krajinu, kterou jsme projížděli.

V úterý ve 14.30 hod. nás přivítala sluncem zalitá Břeclav a my jsme nasedali do aut našich rodinných příslušníků a přátel, kteří pro nás přijeli, abychom se s nimi mohli podělit o krásné dojmy z pouti, léčivou vodu a požehnání Panny Marie, které jsme z Lurd přiváželi.

Více fotografií na stránkách farnosti.

Environmentální výchova

Helena Pláteníková

Motto: „Příroda bez nás může žít, ale my bez ní ne.“

Cíl: Naučit žáky vnímat přírodu všemi smysly, protože příroda mluví ke každému jinou řečí.

Ekologie je nedílnou součástí našeho života a odráží se ve všech výchovných aktivitách, které se podílí na výchově a vzdělání mladé generace. Vždyť všechno souvisí se vším a právě příroda nám může být dobrou učitelkou.

Hledání problémů environmentální výchovy vede žáky k pochopení komplexnosti a složitosti vztahů člověka a životního prostředí, tj. pochopení postupného přechodu k udržitelnému rozvoji společnosti a poznání významu zodpovědnosti za jednání každého jedince a společnosti. Poskytuje odpovídající znalosti a dovednosti, rozvíjí schopnosti chápat souvislosti mezi ekologickými, ekonomickými a sociálními aspekty. Vede k aktivní účasti na ochraně a utváření prostředí a ovlivňuje

v zájmu udržitelného rozvoje lidské civilizace životní styl a hodnotovou orientaci žáků.

Environmentální výchovu nemáme samostatným vyučovacím předmětem. Tato výchova je převážně začleněna do oblastí *Člověk a jeho svět* a *Člověk a příroda*. Je však součástí všech vyučovacích předmětů jako průřezové téma a teoretické znalosti, dovednosti a zkušenosti, které žáci získávají, jim umožňují porozumět životnímu prostředí a jeho ochraně, přírodním faktorům, současným technologiím zlepšujícím naše prostředí. Tuto teorii mohou žáci prakticky využít při konkrétních činnostech v běžném životě.

Začlenění této výchovy do vzdělávání umožňuje celistvé pochopení problematiky vztahu *člověk – příroda*.

Vzdělávací obsah environmentální výchovy a osvěta utváří celkový rámec znalostí v oboru životního prostředí. Jeho úkolem je, aby žáci získávali takové vědomosti a dovednosti, které jim umožní aktivně poznávat přírodu, člověka, svět a prostředí, ve kterém člověk pracuje a žije. Jsou zde vedeni k tomu, aby si uvědomili, že Země a život na ní tvoří jeden nedílný celek, ve kterém jsou všechny hlavní děje ve vzájemném souladu a rovnováze, kterou může člověk snadno narušit a velmi obtížně obnovovat.

Na základě praktického poznávání okolní krajiny a dalších informací se žáci učí hledat důkazy o proměnách přírody, učí se využívat a hodnotit svá pozorování a záznamy, sledovat vliv lidské činnosti na přírodu, hledat možnosti, jak ve svém věku přispět k ochraně přírody, zlepšení životního prostředí a k trvale udržitelnému rozvoji. Začlenění tohoto vzdělávací-

ho obsahu do vzdělávání přispívá k rozvoji učit se hledat a řešit problémy související s praktickým životem, uvažovat o co nejefektivnějším využití přírodních, zejména obnovitelných zdrojů energie a utvářet si dovednosti vhodného chování v situacích nebezpečných pro zdraví a životní prostředí.

K výuce používáme PC učebnu s výukovými programy nebo učebny s interaktivní tabulí. Součástí environmentálního vzdělávání jsou exkurze, přednášky, ekologické projekty.

Usilujeme o celkově dobrou atmosféru školy:

- spolupráce žák-učitel
- učitel-rodíč
- žák-žák
- tolerance, ohleduplnost, tvořivost

Učíme žáky:

- přímému kontaktu s přírodou (vycházky, škola v přírodě, skautský kroužek)
- šetřit energií, vodou a materiály
- chápat souvislosti vlivu člověka na přírodní prostředí
- třídit odpad, sbíráme starý papír, vedeme žáky k čistotě a pořádku ve škole

Podporujeme:

- projektové vyučování EVVO – *Zvířata – naši společníci na planetě; Čím je pro tebe strom; Mladí tvůrci pro Dunaj; Cesta na Pohansko; Hledání nejsympatičtějšího stromu; Voda v krajině; Co trápi planetu Zemi; Lesní společenství; Jarní probuzení; Člověk a příroda; Život včel; Kouzelné bylinky; Poznej své nejbližší okolí aj.*
- účast na vycházkách s ekologickým zaměřením do okolí školy, na exkurzích (ČOV, sběrné dvory, geologické exkurze)

- zapojení do projektu *Podpora přírodovědného a technického vzdělávání* s Gymnáziem Břeclav a Střední průmyslovou školou E. Beneše a Obchodní akademií Břeclav

Patříme do sítě škol zabývajících se ekologickou výchovou M.R.K.E.V – Metodika a realizace komplexní ekologické výchovy.

Atletické přebory podeváté

Eliška Tesaříková, Region Podluží

Ve dnech 2. a 3. června 2014 se konal devátý ročník atletických přeborů žáků ZŠ z Podluží. Této akci se zúčastnilo osm základních škol. Soutěžní dny zahájila ředitelka školy Helena Pláteníková, přivítala všechny zúčastněné žáky a jejich vedoucí. Žáci 1. až 9. tříd si vyzkoušeli své síly v různých disciplínách. 1. až 3. ročníky zavedly ve sprintu na 50 m, hodu míčkem, ve vytrvalostním běhu na 300 m. Žáci 4. a 5. ročníku závodili ve sprintu na 60 m,

ve hodu míčkem, ve skoku dalekém a ve vytrvalostním běhu na 600 m. Po prvním dni bylo pořadí škol následující: 1. Lanžhot, 2. Prušánky, 3. Hrušky, 4. Moravský Žižkov, 5. Lužice, 6. Mikulčice, 7. Tvrdonice, 8. Moravská Nová Ves.

Společnými disciplínami pro žáky 6. až 9. ročníku byl sprint na 60 m a skok daleký, 6. a 7. ročníky házely míčkem, běžely 600 m, 8. a 9. ročníky to měly o něco těžší - vrhaly koule. Dále dívky běžely 600 m a chlapci 800 m. Pořadí žáků

2. stupně: 1. Lanžhot, 2. Moravská Nová Ves, 3. Prušánky, 4. Lužice, 5. Tvrdonice, 6. Moravský Žižkov, 7. Mikulčice

Po oba dva dny se sportovnímu klání počasí vydařilo. Medaili se rozdalo opravdu hodně. Děti byly všechny šikovné a navzájem se podporovaly. Velkou radost měli vítězové ze získaných medailí.

A zde jsou celkové výsledky atletického zápolení. Na 1. místě s celkovým počtem 343 bodů se umístila ZŠ Lanžhot, 2. místo získala ZŠ Prušánky (252 b.), 3. místo ZŠ Moravská Nová Ves (174 b.), 4. Lužice (169 b.), 5. Moravský Žižkov (154 b.), 6. Tvrdonice (130 b.), 7. Mikulčice (98 b.).

Všichni se těšíme na jubilejní 10. ročník.

fota: E. Tesaříková

Kam na střední

Eva Klvaňová

Už jen necelý měsíc stráví deváťáci v lavicích základní školy. Jakou střední školu si vybrali a který obor si zvolili?

Jméno žáka	Škola	Studijní - učební obor
Anderle Jan	SŠ gastronomie, hotelnictví a lesnictví Bzenec	hotelnictví
Bartoš Radim	ISŠ Hodonín	kuchař - číšník
Bartoš Štěpán	SŠ polygrafická Olomouc	tiskař na polygrafických strojích
Ciprys Marek	SŠ průmyslová a umělecká Hodonín	stavebnictví
Hanzlovič Eduard	SPŠ Edvarda Beneše a OA Břeclav	elektrotechnika
Hostina Matěj	SŠ gastronomie, hotelnictví a lesnictví Bzenec	lesní mechanizátor
Hostinský Libor	SPŠ Edvarda Beneše a OA Břeclav	strojní mechanik
Hrnčíř Antonín	SPŠ Edvarda Beneše a OA Břeclav	elektrikář - silnoproud
Hrubý Jakub	SPŠ Edvarda Beneše a OA Břeclav	mechanik elektrotechnik
Hrůz Jakub	SPŠ Edvarda Beneše a OA Břeclav	elektrotechnika

Kos Dominik	ISŠ Hodonín	kuchař - číšník
Lang Václav	SPŠ Edvarda Beneše a OA Břeclav	elektrotechnika
Paulík Jaroslav	SPŠ Edvarda Beneše a OA Břeclav	elektrotechnika
Ryzner Lukáš	SOŠ a SOU Hustopeče	informační technologie
Sapáček Milan	ISŠ Hodonín	kuchař - číšník
Tuček Dominik	G, SOŠ a SOU Mikulov	strojírenské práce
Antálková Jana	SOŠ vinařská a SOU zahradnické Valtice	agropodnikání
Bartošová Zdislava	SOŠ vinařská a SOU zahradnické Valtice	agropodnikání
Ciprysová Petra	SOŠ vinařská a SOU zahradnické Valtice	agropodnikání
Dermeková Martina	Soukromá SPŠ Břeclav	grafický desing
Dostálová Vendula	G, SOŠ a SOU Mikulov	stravovací a ubytovací služby
Hladíková Anna	SOU Kyjov	stravovací a ubytovací služby
Hrazdilová Veronika	SPŠ Edvarda Beneše a OA Břeclav	obchodní akademie
Hřebacková Kateřina	ISŠ Hodonín	kuchař - číšník
Kolajová Kristýna	Hotelová škola a OA Velké Meziříčí	hotelnictví
Miklicová Eliška	OU a PŠ Brno	knihařské práce
Pochylá Dominika	G, SOŠ a SOU Mikulov	stravovací a ubytovací služby
Svačinová Lucie	SOŠ vinařská a SOU zahradnické Valtice	agropodnikání
Švirgová Kristýna	G, SOŠ a SOU Mikulov	stravovací a ubytovací služby

Jarní vycházky s mateřskou školou

Anežka Bartošová, o. s. Lužánek

Tento rok jsme si opět vyšli s dětmi do okolí Lanžhota podívat se na zajímavé živočichy. I když bylo jaro suché, našli jsme na přelomu března a dubna na poli nějakou vodu. Mnozí by ani netušili, že i ve vodě, která se objeví jen na krátkou dobu na jaře, lze nalézt život. Právě ale v takových mělkých vodách, které se rychle vyhřejí, se to často živočichy jen hemží a mnohdy jde o velmi vzácné a ohrožené druhy.

Děti a jejich paní učitelky za pomoci klíče k určování vodních bezobratlých živočichů poznávali např. vodní měkkýše, vodní brouky a jejich larvy, spleštle blá-

tivé, berušky vodní, larvy chrostíků, kteří si staví z různého materiálu své domečky (schránky) a mnohé další zajímavé tvory. Děti se nejvíce těšily na oboživelníky a s velkou zvědavos-

tí se dívaly na kuňky obecné, které mají ohnivě červené mramorované břicho.

Všechny děti byly velmi šikovné a doufám, že budou stále pozorné ke všemu živému.

Jak třídíme odpad v MŠ

Kolektiv MŠ

Smyslem třídění odpadu v naší mateřské škole je rozvíjet prostřednictvím různých činností kladný vztah k sobě, přírodě, okolí a prostředí, ve kterém žijeme. Vedeme děti k zodpovědnosti za vlastní chování. Děti se učí poznávat a chápat, že lidská činnost může životní prostředí chránit, ale také poškozovat. Ve všech třídách máme boxy na třídění papíru a plastových obalů. Tyhle boxy jsou výtvarně zpracované podle typu třídy (Safari, Pohádková, Mořská, Na paloučku, Lesní). Učíme děti jak správně odpad třídit, což mohou následně využít i mimo MŠ. Důležité také je, aby si děti uvědomovaly, že tím pomáhají zlepšovat životní prostředí.

S naší pomocí a s básničkou, děti třídění odpadu hravě zvládnou.

fot.: M. Procházková

*Nepořádek, nepořádek,
ten je na nás krátký,
my jsme děti šikovné,
vrátíme ho zpátky.*

*Odpad patří do popelnice
jako ryba do vody,
abychom tu zase měli
školkou plnou pohody.*

Jak a co čteme v létě

Jaroslava Bartošová

Doba dovolených a prázdnin by měla být i dobou, kdy sáhneme po knížce. Zajímavé je, že děti, přestože mají více volného času, přes prázdniny moc nečtou. Jako by si chtěly odpočinout i od těch tištěných písmen. Je spousta prázdninových aktivit, je dlouho světlo, takže po knížce sáhnou jen ti nejvčetnější čtenáři, kteří si bez knížky nedovedou představit žádný den.

U dospělých je to podobné. Na dovolenou si sice nějakou tu knížku přibalí do zavazadla, ale kdo by si bral knížek pět, ten je spíš výjimkou. Je více práce venku, na zahradě a na čtení pak zbude nějaká ta hodinka večer, pokud dáme přednost četbě před televizí. I u dospělých platí ten fakt, že ten, kdo je zvyklý číst denně, si najde na četbu čas i v létě.

V létě většinou sáhneme spíše po lehčí četbě, než po „přemýšlivé“ knížce, i když

samozřejmě výjimka potvrzuje pravidlo. Čtenáři naší knihovny ví, že si mohou vybrat podle svých představ a zájmů.

V nakladatelské činnosti „okurková sezona“ pro vydávání nových titulů do letního období nepatří, takže v létě tolik nových knížek nevychází. Proto knihovna nakupuje méně, než je tomu v jiných měsících. Od začátku roku jsme však už nakoupili velké množství novinek včetně nových titulů z výměnného fondu, takže čtenáři mají z čeho vybírat.

Pro odpočinkovou četbu můžete vybírat z množství detektivních románů jak českých autorů, tak zahraničních, včetně severských, kteří v posledních letech zaplnili pulty knihkupectví. U mnoha žen vede v odpočinkové četbě romantika, ať již v hávu historickém, nebo současném. Historické detektivky mají rádi muži i ženy. Kromě detektivní zápletky se v nich dovíme i něco o době, do které jsou zasazeny. A tak bychom mohli v nabídce pokračovat dál.

Na závěr několik horkých novinek z naší knihovny.

Napínavé - Felix Francis: Odmítnutí poslušnosti, Stephen King: Doktor Spánek, James Rollins: Boží oko, Nairi Nahapétianová: Poslední píseň Isfahánu, Daniel Silva: Anglická dívka, Jussi Adler Olsen: Washingtonský dekret. Historické - Jan Bauer: Rožmberské dědictví, Vlastimil Vondruška: Ještěže nejsem kat, Naďa Horáková: Ženy na pranýři, Stanislav Česka: Případ hrozníčkové náušnice, Jane Johnson: Sultánova žena. Pro ženy - Scott Spencer: Nekonečná láska, Jojo Moyesová: Poslední dopis od tvé lásky, Alena Jakoub-

foto: J. Bartošová

ková: Manžel v domě není pro mě, Iva Pečárková: Péra a perutě, Jennifer Probstová: Manželský omyl, Klára Janečková: Deník Grěty Kaiserové, Taňa Keleová-Vasilková: Lék na smutek, Jana Benková: Haló, tady tvoje láska!, Lenka Požárová: Muž s vůní kávy, žena se špetkou skořice. Čtenáři, kteří četli knížku Stoletý stařík, který vylezl z okna a utekl, určitě ocení, že máme další vydanou knížku od Jonase Jonassona – Analfabetka, která uměla počítat. Informujte se o krmivech pro vaše mazlíčky – H. U. Grimm: Kočky by kupovaly myši – Černá kniha o krmivech pro zvířata.

Připomínám, že jako každoročně se v době dovolených a prázdnin, v červenci a srpnu, nebude v pátek půjčovat. Ostatní dny jsou beze změny. Případné změny v půjčování budou včas oznámeny v kabelové televizi a na webových stránkách knihovny.

Přeji všem čtenářům pohodové léto a pěkné zážitky při četbě oblíbených knih.

Socha – ul. Masarykova, foto: M. Čadová

Trocha humoru z knížky

Kniha - přítel člověka, člověk - přítel knihy:

Dejte mi támhletu, z toho horního regálu, tu krásně zelenou, ne, tu vedle, má barvu jako ten váš svetr. Vidíte, jak to s tím svetrem ladí, že jo?

Dobrý den. Není tu ještě náhodou Jana Eyrová? Ne. Ta měla dnes dopolední.

Tak už jsem tady zase, máte štěstí, že máte otevřeno! Tu knížku už jsem přečetl, a zjistil jsem, že to není ke čtení!

Dejte mi prosím knížku Manon je skaut!

Máte Švagra? No přece toho mafiána!

S pomocí knih se mnozí stávají učenými i mimo školu. Bez knih pak nebývá učený nikdo ani ve škole. KOMENSKÝ

Vzpomínka

Vlasta Ciprysová

Od konce 2. světové války uplynulo 69 let. Ubývá pamětníků, ale na 11. duben bychom neměli zapomenout. Život je nejdražší dar a ten nám zachránili rudoarmějci. Kolem tří tisíc životů obětovali za naši svobodu. Se smutkem vzpomínáme i na naše spoluobčany, kteří se konce války nedočkali.

Z úcty k padlým nechali Lanžhotčané postavit sochu a je ctí, že vedení města nikdy nezapomene květinami jejich památku uctít.

Přešlo hodně roků a války mají různé podoby, a proto se na rok 1945 nemůžeme dívat dnešními očima. Vzpomínám, jak v pět hodin odpoledne (11. dubna) jsme vyšli ze sklepa a vítali se s prvními rudoarmějci. Mladí, unavení v tenkých mokrých rubáškách s kožešinovou čepicí, na které byla rudá hvězdička. Maminky nám daly misky s „oharkama“ a hrneček s vodou. Tehdy jsem poprvé slyšela slůvko „spasiba – děkuji“. Když jsme po několika dnech vyšli na ulici, viděli jsme stovky vojáků,

jak táhli na Břeclav. Od té doby jsem nikdy tolik vojska neviděla. Jsem také vděčná rodině Petřlové (Józsum), kteří nám poskytli úkryt.

Vzpomínejme s úctou na padlé a hlavně ať už nikdy takou hrůzu nemusíme prožívat. Budme hrdí na náš Lanžhot, který vstal z popela.

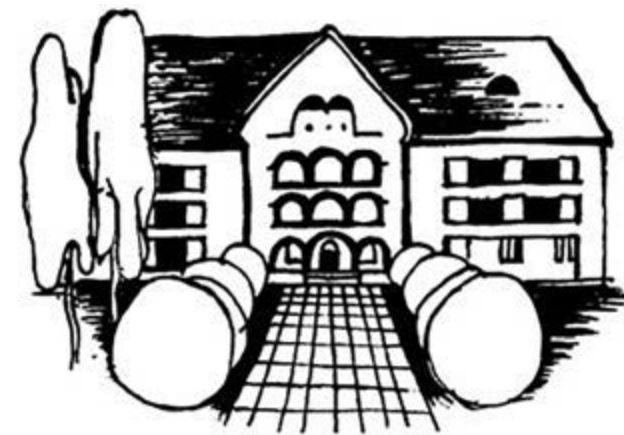
Všem padlým s úctou a živým vzkaz – važme si svobody, života a mějme rádi náš Lanžhot.

Měšťanka má 90 let

Vlasta Ciprysová

Letos uplyne 90 let od chvíle, kdy první žáci otevřeli dveře nové školy – měšťanky. Stalo se to díky vedení obce, školy a občanů. Impozantní budova je dodnes okrasou města. Hodně utrpěla za fronty, kdy jsme místo do školy chodili pro úkoly do hospody. Tehdy jsme se do školy upřímně těšili. Později byla ke škole přistavěna další budova, vnitřní

vybavení se stále zlepšuje, park je krásně udržovaný a tak můžeme být na naši měšťanku - dnes Masarykovu základní školu - právem hrdí. Již dvakrát jsem se ve zpravodaji obracela na své spolužáky i žáky, aby i krátce napsali vzpomínku na svá školní léta. Doposud ani jeden příspěvek ani do školy ani do knihovny nepřišel. Byl by to jen malý vděk škole. Letošní oslavy

budou až v listopadu, ale je lepší vše včas připravit. Některé ročníky, zvláště ty starší, by mohly svá setkání směřovat k těmto oslavám.

Blíží se prázdniny – chtěla bych učitelům popřát zasloužený odpočinek a žákům pěkné prázdniny a ať se všichni vrátí zdraví do svých lavic. A za vzpomínky předem děkuji.

Bleskovky

J. Uher

KALENDÁŘ

Neodolal jsem reklamě a též jsem si koupil stolní KALENDÁŘ REGIONU PODLUŽÍ 2014. Podtitulek „Přehled společenských akcí a liturgických svátků“. Budiž, přehled je snad v pořádku a vyčerpávající, ale fotografie, na každý týden jedna, to je v mnoha případech katastrofa po stránce obsahové i kvalitativní. Pochybuji, že něco takového schválila nějaká nezávislá odborná porota. Názvy dnů a jména svatých jsou otiskána tak miniaturním typem písma, že se ke kalendáři měla dávat zdarma i lupá. A to nejsou všechny nedostatky kalendáře, který by si zasloužil odpovědnějšího přístupu k jeho výrobě.

FIALENKA

Když jsem poprvé uslyšel o vzniku této nejposlednější mladé lanžhotské dechové hudby, zkráceně dechovky, pozastavil jsem se nad jejím pojmenováním. Říkal jsem si, že podle takového kvítku, jakým fialenka je, mohla by se jmenovat skupinka zpívajících a tancujících děvčátek z mateřské školky, ale ne šohaji už urostlí pomalu na první odvedenecký vůz. Leč naděje do ní vkládané, finanční štědrost městských fondů, jako že i počáteční elán slibovaly, že ta Fialenka, obrazně řečeno, co nevidět přeroste hodovou máju! Leč najednou „uvadla“ a není jí...

Možná by někdo zasvěcený vysvětlil proč, jenže bude to už k něčemu dobrému? Slyšel jsem poznámku, které, bohužel, byt patriot, musím dát zapravdu: „Neco takového by sa v Bojanovicách stat nemohu! A to sú Bojanovice o polovičku menší než

my...“ Snad bych věděl, kde ten tzv. „zakořpaný pes“ je, ale už nevidím smysl o tom psát a vést řeč.

SKLADATELÉ - LANŽHOTSKE UNIKUM

Zastihl jsem na TV ŠLÁGR manželů Peterkových (oficiální název Československá lidová televize resp. ludová) pořad, v němž podnikový moderátor rozmlouval s manželskými páry Jitky a Břeti Osičkových z Lanžhota, kontra Jožiny a Vojtěcha Ducháčkových z Dolních Bojanovic. Kapelník Šohajky Vojta a zpěvačka Jožina se plným právem chlubil určitě na celém území republiky nevidaným počtem dechových orchestrů (tuším čtyři dechovky) a jiných hudebních těles, jakože i pěveckých sborů světských i kostelních, prostě co rodina to muzikant nebo zpěvák a zpěvačka. A ta krojovaná masa! A to prý kdysi jezdívali do Lanžhota na zkušenou! Čekal jsem, čím bude kontrovat Jitka s Břetou. Myslel jsem si, že řeknou: „To je pěkné, v tem sme za vama, ale to u nás v Lanžotě sme měli a máme vjec než deset skladatelů a skladatelů písniček a aj skladeb pro dechovku. Šak počítajte: Metoděj-Metyn Prajka, Vojtěch Bartoš-Kocián, Rózka Horáková-Uhrová, Jan Uher-Šlízec, Jožulka Uher, Ing. Josef Uher-Šlízec a jeho syn Joza Uher, Lukáš Prajka, Marek Prajka, Mirek Mordych a Ludmila Švirgová-Bartošová!“ Neřekli. A z žijících starších i mladších lanžhotských muzikantů by se mohly sestavit také čtyři dechovky! Do dobré cimbálové muziky by se našlo též muzicírování schopných dost a dost...

Šlo by to, vzít si je třeba pod taktovku zkušený lanžhotský cimbalista František Šulák s Petrem Uhlířem a zpěvačky se zpěváky třeba lanžhotský sbormistr Ladi-

slav Straka! A určitě platným spolupracovníkem při vedení zpěváků a zpěvaček by jim mohl být Pavel Uher. Nezapomínejme také, že tu máme schopnou cimbalistku Jitku Jurečkovou. Dovednou i organizačně a tvořivě. Stačí se jenom rozhlédnout a dát do kopy! Jenže to dání se do kopy nám, Lanžhotčanům, tolikrát nešlo a i dnes nejde. Hrajeme a zpíváme všude možně, jenom doma ne. Hořekování vůli nevzkřísí a ani nepovzbudí. Snad někdy, až rozluštíme záhadu zvanou Limpín. Jen se nesmějte, kdo ví, co se za tím názvem skrývá...

GILOTINOVANÁ LÍPA

Skvosty dvou dubů samotářů na Švirgových louce pod Lanžhotem, před prvním mostem, snad ještě skoro všichni vnímáme stejně jako kmety kaštany u kostela a stromy v parku záměčku. Ale které až oko se pozastavovalo nad lípou při bytovce u silnice do Kostic? Krásnou korunou rostla výš a výš k obloze. Říkal jsem si: Toto bude za sto let chloubou Lanžhota! Vyšší než kterákoliv máje a činžák sám.

Nebude. Když jsem zjistil, jakým způsobem byla velká část jejího vršku utata, mysl jsem si, že blouzním. Kdepak, hleděl jsem na popravený strom, na lípu, tak trochu symbol Slovanů, důstojnou partnerku našeho lanžhotského dubu. Neznám kata a ani ty, kteří mu dali svolení, a z jakého důvodu. Vím jen, že už krasavici nebude. Rozhodla vůle těch, kterým na tom nezáleželo...

foto: M. Čadová

Anketa

J. Uher

Jako občan a volič těch, jichž se anketa bezprostředně dotýká, rád bych se k ní vrátil několika poznámkami. Byl to velmi šťastný nápad redaktorky Martiny Čadové, když pod titulkem NÁZORY NAŠICH ZASTUPITELŮ, položila každému z nich otázku CO SI MYSLÍTE O NAŠEM ZPRAVODAJI? (Lanžhot č. 4, 2013.) Kdo by tušil,

jaké odpovědi uslyší od těch, kteří nezůstali hlui. PRVNÍ POZNÁMKA. Že těch „nedoslýchavých“ bude více než polovina

(z jednadvaceti třináct!), to mne osobně ohromilo. (Hle, jaká výzva či příklad proč nechodit k volbám!) Hněv mne neopanoval. Spíše stud u vědomí, že je náš zpravodaj čten i za hranicemi města Lanžhot. Co si

naši sousedé o takové „absenci“ členů zastupitelstva pomyslí? Lze ji vůbec omluvit? Zde a v tomto případě ti, kterým občané volbou dali důvěru pro rozhodování o věcech veřejných, značně morálně zklamali. Ostudu přímo vyhroutil Ing. Jan Hloušek lapidárním sdělením, že zpravodaj **nečte!** Nezajímá ho, co je v něm i jeho voličům předkládáno ke čtení, nebo dokonce co píší oni sami? Zdá se, že se mi díky jemu a ostatním absentérům dostalo vysvětlení, proč zastupitelstvo mnohé návrhy a iniciativy, ve zpravodaji publikované, na svých zasedáních neprojednává, ignoruje je. To letákový anonym činíval pravý opak.

DRUHÁ POZNÁMKA. Zastupitel Mgr. Antonín Hostina projevil nesouhlas s články o odboji. Má na mysli protikomunistický mezi roky 1948 až 1989. Demokracie mu k takovému postoji dává právo. Respektuji je. Ale moje sympatie si spíše než on získala Marie Švirgová, která s jeho názorem nebojácně nesouhlasila a vyjádřila se pro. Jistěže odboj ve výše uvedeném časovém úseku našich dějin nemůžeme porovnávat s tím, který vedli naši občané, včetně komunistů, v průběhu druhé světové války pod totalitou nacistického Německa, ale i takový, který se vyznačoval třeba pouhým vzdorem, nesouhlasem, opozicí straníc pravdě, svobodě a lidským právům, zasluhuje si naši hlubokou úctu a plným právem patří do dějin našeho národa, lokálně do historie Lanžhota. Tajit jej za jakoukoliv tlustou čarou je totéž jako zrušit ve školách vyučovací předmět zvaný dějepis-vlastivěda. Stručně řečeno: na které straně barikády kdo stál, takový má i na odboj názor. Neočekávejme, že ti, proti nimž byl veden, budou souhlasit s těmi, kteří odboj vedli.

ILUZE O ŘÍZENÍ MĚSTA. To je TŘETÍ MOJE POZNÁMKA. Sebevědomě útočný příslušník KSČM Petr Uhlíř podává nám na redaktorčinu otázku tuto odpověď: „V rukou nezávislé, nepolitické redakční rady by mohl být zpravodaj velmi prospěšným sjednocujícím a demokratickým prvkem přímého řízení města našimi občany.“ Byl snad až doposud v rukách redakční rady závislé a politické? Aniz by přispíval sjednocujícím a demokratickým způsobem do úsilí těch, kteří řídí naše město? Bránice přímému řízení občany?

O přímém řízení res publiky s oblibou hovoří T. Okamura. Možná s dobrými úmysly, ale je myšlenkově zcela v područí utopie. Dějiny lidstva, USA, Anglii, naši první republiku, SSSR-Rusko, Čínu, Severní Koreu, ba i idealizované Švýcarsko nevyjímaje o tom dostatečně svědčí. Přímé řízení občany obcí, měst, států, nebo též vláda lidu, to vždycky byla utopie, a pro ty, kteří prohlašují, že ne, jdou za fata morgánou. Bohužel...

Kdo tedy až doposud náš zpravodaj „kočíroval“? Petr Uhlíř to ví, byť užil jiného slovního obratu, když píše: „Doposud reprezentuje převažující část zpravodaje, aspoň dle mého názoru, zkratka ULKA - urážlivý, laciný, konfliktní, antilevicový.“ Petr Uhlíř dobře ví, že jsem to já. JožULKA, člověk stále stejného světonázoru i povahy. (A snad i mnohostranných tvůrčích schopností.) Je mi známo, jaké kádrové záznamy o mně vedli kádrováci, komunističtí funkcionáři nebo estébáci během jejich čtyřicetileté absolutní vlády, moci, vůle a zvůle, leč v takovém portrétu, v jakém mne vykreslil Petr Uhlíř, primáš a zpěvák Hudců, by je to ani nenapadlo. Nebyli všichni chabého rozumu. Ani ti, kteří mne dostali před

soudnou stolicí. Doby, kdy i u nás byli lidé odsuzováni do lágrů a na šibenice bez důkazů, kdy stačilo obvinění a z obviněného vytřískané doznání (viz procesy se skupinou Milady Horákové na straně jedné a Rudolfa Slánského na straně druhé), pominuly. Když už tedy o mně v anketě napíše Petr Uhlíř to, co napsal, měl by všechno doložit důkazy. V demokracii, ne v diktatuře, to právě takto chodí. I s tím, že právo být slyšena má i napadená strana.

Nakonec Petr Uhlíř konstatuje, že: „Líbí se mi tato anketa. Pokud ji radní povolili, pak jsem tímto krokem mile překvapen. Škoda, že tak pozdě.“ Konec citace. Nevím, proč by radní takovou anketu povolit nemuseli, nebo nechtěli. A že by bylo pozdě? Skutečně pozdě pro člověka i národ je jenom v čase, když už mu ho tolik nezbývá

Pestrice

Jaroslav Třetina

Při prohlížení starších fotografií jsem narazil na jednu, kde jsem focen na faře s už nežijícím kamarádem, který měl více odstávající ušní boltce. Jako děti jsme mu říkali, že má uši jako pestrice. Když byla na návštěvě dcera s vnučkou, zašel jsem s ní na procházku do lesa, kde jsme narazili na pařez porostlý mladými houbami. Vzpomínám, jak v mládí nosili na postel upoutanému stařečkovi tyto houby jeho kradlovští známí pan Skusil (Hastrmánek) či stará Křivka, kdy takové houby rostly několikrát do roka v zaplavovaném lese ve

a nejsou pokračovatelé. Takový osud, chci věřit, zpravodaji nehrozí.

Když už se mladá odpovědná redaktorka Martina Čadová zeptala v anketě našich zastupitelů na to, co si myslí o našem zpravodaji, mohla by se v další anketě se stejnou otázkou obrátit i na jeho čtenáře, na naše občany a to pokud možno ze všech generací. Ať slyšíme HLAS LIDU!

Aby opět jeden jistý čtenář zpravodaje nenamítal, že cituji moudrosti druhých, vlastní nemám, vybral jsem z několika set svých aforizmů takový, podle něhož se i já snažím žít:

Přijímáním pravdy, která svědčí v náš neprospěch a jde proti našim názorům, činí nás spravedlivými a povolánými na cestu k moudrosti.

velkém množství. Po regulaci Moravy se výskyt těchto hub snížil, ale při pro ně příznivém počasí se objevují stále, hlavně ve vlhčích partiích. Její správný název je Choroš šupinatý. Roste na živých i mrtvých kmenech listnatých stromů. Jako parazit se může vyskytnout v alejích, parcích, jednou jsem ho našel i u nádraží na ořechu.

Je to výborná jedlá houba, musí se však používat zcela mladé plodnice. Vynikající je polévka na způsob dršťkové, dá se použít i do guláše i na smažení a chutná velmi příjemně.

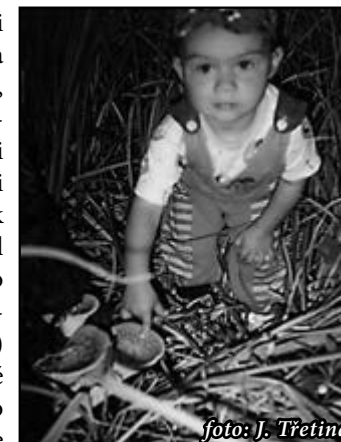

foto: J. Třetina

Letem světem Lanžhotem

Martina Čadová

JUBILEJNÍ SVATBY

10. května

Jednou ročně se scházejí manželské páry, které mají výročí svatby, v obřadní síni městského úřadu, aby si vyslechly blahopřání od pana starosty a dětí, které zazpívají písničku nebo zarecitují báseň. Poté se přesunou do restaurace Podlužan, kde je pro ně přichystán slavnostní oběd. Je to velmi hezká tradice. Škoda jen, že těchto párů bude v budoucnu mnohem, mnohem méně. Ne z důvodu, že by se lidé nedožili vysokého věku, ale při dnešním trendu (svatba nejdříve po třicítce) asi jen málo lidí oslaví společných 60 let života.

foto: H. Tučková

DEN MATEK

11. května

Již podruhé nás zlobilo počasí, proto se vystoupení dětí zase přesunulo do sálu Podlužanu. Své poděkování maminkám takto přišly předvést děti z mateřské i základní školy, Scholichy a svou šikovnost ukázaly i mažoretky, a to hned ve dvou věkových kategoriích. K poslechu zahráli několik skladeb mladí muzikanti. Přesto, že celý program byl delší, než jsme pů-

vodně plánovali, tak i mažoretkám, které vystupovaly jako poslední, měl kdo zatleskat. Všechny děti byly velice šikovné, a tak nám rodiče jistě odpustí, že se ten den v některých rodinách obědvalo o hodinu později. Neodpustím si poukázat na jedno negativum, které mě osobně i za děti mrzí - i když bylo vystoupení kvalitně ozvučené, tak jsem některé děti přes „hukot“ obecnostva vůbec neslyšela.

foto: M. Čadová

foto: M. Čadová

foto: M. Čadová

MÁJOVÉ ZPÍVÁNÍ

18. května

Na setkání ženských sborů, kromě místního ženského i mužského, zazpívali ženské sbory z Vnorov, ze sousedních Kostic a samozřejmě nechyběla ani Hroznová Lhota. Sbor z Hroznové Lhoty se tentokrát předvedl se scénkou na téma pěší turistika. Jejich vtipné poznámky všechny rozesmály, a tak diváci možná zapomněli, že teplota v sále byla nižší než ta venku. Bohužel počasí člověk neporučí, nemůžeme se divit, že nám zima v květnu zahrozí, když na to v lednu sbírala síly.

foto: M. Čadová

foto: M. Čadová

VOLBY DO EVROPSKÉHO

PARLAMENTU

23. - 24. května

Po pěti letech jsme opět volili naše zástupce pro Evropskou unii. Účast pravděpodobně odráží názor občanů na smysl a důležitost tohoto orgánu. U nás se k urnám dostavilo 361 voličů, což je 11,8 %

z celkového počtu (celá ČR 18,2 %). Pro srovnání v roce 2009 byla účast 18 % (celá ČR 28,2 %) a v roce 2004 20,5 % (celá ČR 28,3 %). Co k tomu dodat. Snad jen, že v říjnu na komunálních volbách bude účast určitě vyšší.

Hlasy pro jednotlivé strany pro tento rok byly:

KDU-ČSL	68 hlasů
ČSSD	52 hlasů
TOP 09 a Starostové	48 hlasů
ANO 2011	48 hlasů
KSČM	40 hlasů
ODS	23 hlasů
Strana svobodných občanů	22 hlasů
SNK Evropsští demokraté	20 hlasů
Úsvit přímé demokracie	12 hlasů
Česká pirátská strana	11 hlasů
Strana zelených	10 hlasů

Další strany získaly malý počet hlasů.

foto: M. Čadová

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

25. května

První svaté přijímání vyšlo na krásně vyčásenou neděli. Tento rok to byl sváteční den pro 13 dětí - 5 chlapců a 8 děvčat. V průvodu od boží muky v Souhradech do kostela je kromě místního faráře doprovodila chasa, rodiče a mladí muzikanti z Lanžhota.

foto: M. Čadová

foto: M. Čadová

REKONSTRUKCE

Dvorní křídlo (knihovna) městského úřadu se již může pochlubit novou fasádou, ale celková rekonstrukce stále pokračuje. Na úřadě jsou díky tomu tak trochu bojové podmínky, a proto se omlouváme, že občas něco nefunguje anebo vypadne signál kabelové televize.

foto: M. Čadová

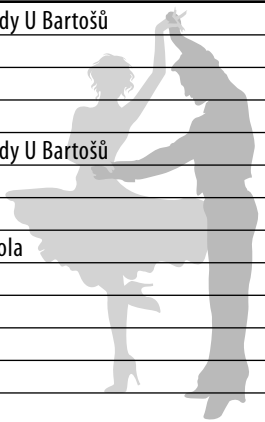
PARKOVIŠTĚ

Oficiální parkovací plochy se dočkaly i obyvatelé bytoven na ulici Stráže a Kostická. Ne, že by se tam doposud neparko-

valo, ale teď je parkoviště krásně vydlážděné, dokončuje se i chodník a celkový konečný vzhled bude jistě hezký.

Plánované akce na další měsíce

5. července	Lanžhot Metoděje Prajky	Slovácký dvůr hospody U Bartošů
5. července	Hasičské závody	Hřiště Na Šlajsi
13. července	Krojový výlet	Rybářská bašta
srpen	Výstava na "Limpíně"	
3. srpna	O lanžhotský přegulňák	Slovácký dvůr hospody U Bartošů
16. srpna	Den koní	Škvárové hřiště
17. srpna	Zahrávání hodů	Náměstí
10. září	Dětské hody ve školce	Průvod, mateřská škola
12. září	Předhodové zpívání	Podlužan
13. září	Ruční stavění máje	Náměstí
14.-16. září	Krojové hody	Náměstí, Podlužan
20.-21. září	Hodky	Náměstí, Podlužan
21. září	Poděkování za úrodu	Kostel

SPOLEK KOŇSKÉ STEZKY PODLUŽÍ
VÁS ZVE NA 4. ROČNÍK AKCE

DEN KONÍ V LANŽHOTĚ

**DNE 16. SRPNA 2014 OD 14.00 HODIN
NA ŠKVÁROVÉM HŘIŠTI NA ŠLAJSI**

**NA PROGRAMU BUDE JIŽ TRADIČNÍ VOZATAJSKÁ
SOUTĚŽ O POHÁR STAROSTY
A WESTERNOVÁ SOUTĚŽ O POHÁR RANČERA.**

**DÁLE BUDE PŘIPRAVEN BOHATÝ DOPROVODNÝ PROGRAM
A ODPOLEDNE ZAKONČÍME SECVIČENOU SCÉNKOU ČLENŮ
A KONÍ NAŠEHO SPODKU.**

BOHATÉ OBČERSTVENÍ NEBUDE CHYBĚT. VŠECHNY VÁS SRDEČNĚ ZVEME!

Moje koňské království

Martina Čadová

Jméno Františka Cipryse z Komárnova je všem místním i přespolním koňákům známé a nejen jim. (Tedy, mám na mysli toho nejstaršího.) Kovář a podkovář F. Ciprys se sám dlouhá léta věnuje výcviku koní. Také jezdil pro máju. A navíc je o něm známo, že krásné koně mívá také krásně „nastrojené“.

foto: M. Čadová

Postroje a vše, co k tomu patří, si vyrábí sám, a protože to není zase až tak běžná práce, přinášíme vám malou ukázkou jeho chlouby. Na barevné obálce se můžete podívat, co vše umí. Komu tato ukáзка nestačí, může u pana Cipryse kdykoli zazvonit a jít se na jeho „koňské království“ podívat osobně. Třeba vám k tomu uleje i pohárek vína.

Výsadby ve volné krajině

Filip Šálek, předseda o. s. Lužánek

Občanské sdružení Lužánek se od svého vzniku v roce 2012 snaží uskutečňovat výsadby dřevinné vegetace nejen podél polních cest a umožnit tak propojení Lanžhota s okolními lužními lesy. Cílem je monotónní zemědělskou krajinu v okolí Lanžhota trochu zpestřit, vytvořit nové krajinné prvky, které budou částečně rozčleňovat velké celky orné půdy, zpomalovat větrnou erozi, poskytovat útočiště ptákům a zvěři a v neposlední řadě budou zpříjemňovat procházky ve volné krajině.

Pro každou výsadbu je vždy potřeba získat souhlas vlastníka a ne všechny pozemky podél polních cest jsou ve vlastnictví města Lanžhot. Proto se na vás (občany Lanžhota) obracíme s výzvou, pokud máte zájem a vlastníte pozemky, nejen podél polních cest, které byste rádi osadili

dřevinami, tak se na nás obraťte. Pomůžeme se zajištěním financí minimálně na

nákup dřevin, a dokonce jsme schopni zajistit i samotnou výsadbu např. formou veřejné akce. Vše jsme ochotni udělat zcela zdarma. Výběr dřevin jejich druh, velikost a způsob výsadby bude záležet na vás, jako na vlastníku pozemku, nebo může vzejít ze vzájemné diskuse. Samozřejmostí by bylo i projednání záměru s nájemci pozemku (zemědělským družstvem). Nemusí se vždy jednat jen o osazení dřevin po-

dél polních cest, ale může jít i o výsadbu např. sadu, který bude následně extenzivně obděláván.

Pokud byste měli zájem nebo se jen chtěli na něco zeptat, tak nám napište na osluzanek@seznam.cz nebo volejte 605 923 874 (tel. na Filipa Šálka).

Výsadba dřevin podél staré silnice v listopadu 2012

Víno chutná všude

Jaroslav Třetina

Po loňské úspěšné návštěvě vinařské akce *Jaro ve Wachau* zorganizovala ZO ČZS v Lanžhotě zájezd i letos.

Loni jsme se zaměřili na okolí Dürnsteinu, letos to bylo zejména na vinaře ve Spitzu. Ráno 3. května vyrazilo 45 účastníků s obavou z počasí, což se potvrdilo,

Degustace

když se přiblížili k Dunaji. Naštěstí drobný deštík netrval dlouho a odpoledne ustal. Návštěva byla zahájena opět ve vinotéce v Dürnsteinu, kde se dalo vybrat ze 40 vzorků vín předních vinařů - od vín suchých po speciální, až raritní vína a brandy. Po příjezdu do Spitzu a vyřešení menších potíží s parkováním bylo navštíveno na deset firem, víc se už stihnout do odjezdu nedalo. Exkurzi jsme zakončili u vinařů u Unterloibenu, kde jsme si ověřili řeční o malosti světa. Tam se k nám přihlásil mladík z Prahy, který zpozorněl, když jsme mu řekli, že jsme z Lanžhota. Představil se jako Hostinský, pravnuke pana Hostinského, co bydlel a provozoval hostinec na Přívoze. Z dojmů účastníků opět vyzařovala spokojenost a úcta k hostitelům, jejich upřímnosti a slušnosti. O spokojenosti

účastníků svědčí i množství zakoupených lahví, které si pokošují v Lanžhotě s rodinami či přáteli.

Pohled na Wachau

foto: J. Třetina

Skautské jaro

Tomáš Bernát – Bobr

Jak už to u lanžhotského oddílu Bantuové chodí, tak ani letos nechyběla tradiční velikonoční výprava. Vydali jsme se objevovat krásy hlavního města Moravy. Naše základna, ze které jsme vyráželi na průzkum Brna, byl skautský srub v Čertově roklí na Lesné. Strávili jsme spolu víkend plný sluníčka, zážitků a pohody. Se staršími dětmi jsme se vyřídili na lasegame a navštívili oboru Holedná, která byla plná volně pobíhající divoké zvěře, mladším dětem se zase nejvíce líbilo Lamacentrum v blízkosti vysílače Hády. Další významnou akcí tohoto jara byl závod vlčat a světlušek, který pořádalo skautské středisko v Mikulově. Dne 26. dubna jsme se tedy vydali směr mikulovský Svatý

kopeček, kde na nás čekala obrovská skupina organizátorů, náročná trať a přes 30 dalších soutěžních hlídek z celé jižní Moravy. Naš oddíl reprezentovaly hned dvě hlídky po šesti členech. Trasa závodu byla plná kopcovitého terénu a stanovišť, na kterých děti dokazovaly své znalosti a dovednosti v oblasti zdravotvědy, poznávání rostlin, živočichů a dopravních značek, ale musely ukázat i svoji schopnost orientace, manuální zručnost a fyzickou zdatnost. Na vyhlásování výsledků závodu oddíl Bantuové jen tak nezapomene, protože naše hlídka Mušketýři skončila na parádním 5. místě a hlídka Panteři zvítězila!

denním táborem, tentokrát se vydáme do Podhradí nad Dyjí, které leží v nádherném kraji poblíž národního parku Podyjí a Vranovské přehrady. Informace o oddílu, akcích a výpravách najdete na našem webu www.bantuove.blog.cz, pro zhlédnutí fotek můžete kliknout rovnou na www.bantuove.rajce.idnes.cz nebo se zastavit

V polovině května se hrstka dobrovolníků z řad starších dětí rozhodla zúčastnit akce Uklidme Česko, kdy jsme se spolu s dalšími sedmi lidmi z Břeclavi a Brna snažili aspoň o částečné zvelebnění okolí hotelu Hvězda, které je v opravdu dezolátním stavu. Nasbíráno bylo velké množství odpadků, ale i tak jich tam pořád hodně zbývá. Co nás čeká v příštích měsících? Celý školní rok vyvrcholí deseti-

u naší nástěnky, která visí u Společenského domu v centru Lanžhota.

Mapování černých skládek v okolí Lanžhota

Tomáš Bernát

Skautský oddíl Bantuové byl na začátku dubna požádán Městem Lanžhot o pomoc při zmapování nepořádku a tzv. černých skládek v okolí našeho města. A tak jsme vzali fotoaparáty, sedli na kola a vyrazili do terénu. Prvním podezřelým cílem byl

polorozpadlý hotel Hvězda poblíž Kostické váhy, ale již na staré cestě z Lanžhota do Břeclavi jsme narazili na pár odpadků vyhozených podél silnice. V okolí Hvězdy to bylo mnohem horší, dalo by se říct, že celý hotel je de facto jedna velká černá skládka, jejíž úklid by zabral nemálo času

a úsilí. Poté jsme zamířili směrem na chatu Kazůbek, odkud jsme se vraceli po polní cestě do Lanžhota, na které byla spousta vyhozených odpadků a nepořádku, které se v přírodě jen tak nerozloží. Z této cesty jsme odbočili a podél lesa se dostali až na cestu vedoucí k lesní šutrovni, na které už se tolik nepořádku neobjevilo a ani při návratu od hlavní cesty pod ulicí Komárnov už jsme nemuseli tolik vytahovat fotoaparáty. Celé mapování bylo ovšem zářezí, i děti kroutily hlavou nad množstvím odpadu v přírodě kolem Lanžhota. Nikdo z nás nechápal, proč si lidé, kteří mají tento nepořádek na svědomí, dají práci s vyvezením odpadků do lesa či podél polních cest, když mohou využít třeba sběrný dvůr, který ve městě máme. Je to opravdu smutné, když si někdo neváží krajiny a životního prostředí, ve kterém žijeme. Doufám, že se v budoucnu situace zlepší a už nebudeme mít co mapovat.

Úklid okolí hotelu Hvězda

Leona Juráčková

V sobotu dne 17. 5. 2014 se čtrnáct dobrovolníků v rámci celorepublikové akce s názvem Uklidme Česko rozhodlo alespoň částečně uklidit černou skládku v oko-

lí bývalého hotelu Hvězda. Sedm členů lanžhotského skautu a sedm mladých lidí z okolí Břeclavi a Brna se v dopoledních hodinách vrhlo do práce, které skutečně nebylo málo. V průběhu času byly na černou skládku mezi Lanžhotem a Břeclaví nelegálně vyvezeny tuny odpadu, stavebního materiálu, plastových lahví, pneumatik a dalšího nepořádku, který nejen hyzdí, ale také ničí naši přírodu. Vybaveni pytli od organizátorů iniciativy Uklidme Česko se dali do práce, ale k překvapení všech zúčastněných byly všechny už po necelé hodině zoufale přeplněné. Naštěstí byl na místě A. Hostina, který mladým

Hvězda 2014

dobrovolníkům přivezl z lanžhotského sběrného dvora dostatečnou zásobu nových pytlů. Celá akce trvala asi čtyři hodiny a během této doby se jim společnými silami podařilo vysbírat a vyvézt na sběrný dvůr čtyři velké vlečky nepořádku. Přesto však mají strach, že místo bude k nelegálnímu vyvážení odpadu svádet dál. Možná, že pro mnohé může budova zdevastovaného hotelu působit dojmem, že další nepořádek navíc se okolo ní ztratí.

Hvězda 1984

Problém se podle nich nevyřeší jinak než demolicí tohoto objektu.

River Jump!

Filip Šálek

Pod tímto názvem se ukrývá mezinárodní dobrovolnický projekt s finanční podporou Evropské unie skrz program Mládež v akci. Projekt sdružuje mladé lidi ze Slovenska, České republiky a Rakouska, kterým není lhostejná ochrana přírody a stav životního prostředí v okolí řek Moravy a Dyje. V letošním roce už proběhlo pět akcí, především úklidových, s cílem vyčistit naši krajinu od černých skládek v Česku i v Rakousku. Jednou z nich byl i úklid bývalého rekreačního areálu Hvězda. Hlavní letošní akcí bude pětidenní vzdělávací setkání 60 mladých lidí (z Čes-

ka, Rakouska a Slovenska, z každé země po 20 účastnících) ve věku 16 - 25 let v Lanžhotě 3. až 7. července 2014. Mladí lidé se budou moci formou workshopů, přednášek a exkurzí (na kolech, lodkách či pěšky) dozvědět např. o komunitou podporovaném zemědělství, o permakultuře a unikátnosti okolní lužní krajiny a potřebě její ochrany. Součástí bude i hudební festival, který se odehraje přímo v Lanžhotě a do kterého se bude moci zapojit široká veřejnost. Na podzim se pak chystá několik akcí zaměřených na praktickou péči o některé z cenných lokalit.

Více informací naleznete na:

www.riverjump.eu/cz/

River Jump! 2013 v Rakousku, zdroj www.riverjump.eu

Tři národy, jedna příroda

Leona Juráčková

Ve dnech 3. až 7. července se v Lanžhotě koná druhý ročník mezinárodního setkání *River Jump! 2014* na téma životní prostředí, příroda a ekologie. Na *River Jump! 2014* se setká 60 mladých lidí z Rakouska, Česka a Slovenska, kteří budou mít příležitost podělit se o své nápady a načerpat inspiraci pro vlastní projekty. Program, strava a 70 % cestovních nákladů je účastníkům hrazeno z grantu Evropské unie *Mládež v akci*, registrace je otevřená všem mladým lidem mezi 16 a 25 lety na webu

projektu www.riverjump.eu. V průběhu festivalu se budou konat různé workshopy (např. permakultura, komunitou podporované zemědělství, ochrana přírody) a exkurze (na kánoích, kolech či pěšky s foťákem), ale také hudební večer, divadelní improvizace, cirkus a další program. Součástí projektu jsou i čistící akce, které probíhají ve všech třech zemích. V Česku už proběhla v Břeclavi (ve spolupráci s Povodím Moravy) a v Lanžhotě (v rámci celorepublikové akce Uklidme Česko). <https://www.facebook.com/riverjump.eu>

Fotbalová jubilea

J. Uher

Patří na ty nejzlatější stránky dějin lanžhotské kopané. A protože byla připomínána už mnohokrát bezpočtem článků, chci být tentokrát co nejstručnější, aniž bych však tímto jejich význam ochudil a zmenšil.

DEVADESÁTINY nebo DVADESADESÁTINY? V tradici se udržují ty druhé narozeniny lanžhotské kopané, tedy rok 1922, jenže oficiální počátek kopání do „kulatého nesmyslu“ je datován 20. 2. 1924, kdy zemská politická správa v Brně klub pod názvem SK LANŽHOT povolila. Jeho první valná hromada se uskutečnila 24. března 1924.

PĚTADESETINY ty jsou už jisté a jednoznačné. V roce 1949 PO ZISKU TITULU MISTR MORAVY vybojují lanžhotští fotbaloví dorostenci, zastupující Moravu,

v utkáních se zástupci Čech tj. Bohemians Praha a Alba Hořovice a zástupcem Slovenska NV/ŠK/ Bratislavou (dvoukolově) „nešťastně“ druhé místo a to vinou horšího skóre za dorostenci z Bratislavy. Vyhrají všechny zápasy, jen jednou podlehnou v Bratislavě. Z této slavné dorostenecké jedenáctky žijí v Lanžhotě Vojtěch Mikulíč (levá spojka) a Jožulka Uher (pravé křídlo). Mimo Lanžhot Josef Hodonský (levé křídlo), Ludvík Kruták (pravý bek) a Zdeněk Stránil (pravý halv).

ŠEDESÁTINY se váží k roku 1954, který byl absolutním vrcholem kvality lanžhotské kopané. Tým Ladony Uhlíře suverénně obhájí titul přeborníka kraje z roku 1953 a konečně je mu přiznáno i právo postupu do druhé fotbalové ligy. V ní se ctí obtojí v letech 1955 a 1956. Z těch, kterým patří dík za tuto zlatou stránku v historii lanžhot-

ského fotbalu, žijí ještě Josef Maděříč (brankář), Zdeněk Stráník (záložník), František Hakala (záložník), Josef Škrobáček (pravé křídlo) a Stanislav Helešic (křídelní útočník). Všichni ryzí amatéři! A až na jednu dvě výjimky lanžhotští odchovanci!

Z FOTBALOVÉHO VÝBORU, vedeného Josefem Svačinou, jenž stál i u kolébky projektu tzv. Sokolské, žijí už jenom Jan Balga a Jožulka Uher.

HŘIŠTĚ NA PASTVISKU. Ať zapomenuto není to, že výše připomínaná slavná éra lanžhotské kopané je spjata s prapůvodním hřištěm na Pastvisku, jehož trávník ještě i tenkrát býval pastviskem hus a někdy rok dva před tím i krav! Ale v letech čtyřicátých a možná ještě v polovině padesátých minulého století, byl trávník povrchem fotbalového hřiště na Moravě a v Čechách pouze v Lanžhotě a na Slovensku v Bratislavě. Všude jinde škvára, hlína a něco jako antuka...

EPILOG: Nevím, zda plně doceněný, ale každopádně nezapomenutelný a nesmírně obětavý funkcionář, organizátor a hlavní autor památečných brožur o lanžhotské kopané Ladislav Tuček-Palaňa, uzavírá kapitolu o roku 1954 v brožuře z roku 1972 Padesát let kopané v Lanžhotě, těmito slovy, cituji:

Budujeme dál

Antonín Hostina, předseda TJ Sokol Lanžhot

V březnovém čísle jsem informoval, co na Sokolu budujeme a co nás čeká. Vše se odvíjí od peněz.

Situace ve sportu není celorepublikově dobrá. Doby, kdy se stát staral o sport, jsou pryč. Tělovýchova Lanžhot měla výhodu v zařízení Na Šlajsi, které dostala bezúplat-

Z tohoto období pochází i oddílová píseň od Jožulky Uhra, která se stala nepostradatelným průvodcem při zájezdech mužstva:

*Na zeleném trávníku
dvaadvacet maníků
jedenáct je z nich
chlapců lanžockých.
Lanžočanů poznají
protože vyhrávají
a kde vyhrávají
pěkně zpívají
šeci lidé volají
Enom, enom dime!
(Povzbuzující pokřik příznivců
Enom dime! Enom dime!)*

Proslýchá se, že nadšenci ze zpěvné a muzikantské rodiny lanžhotských Prajků by právě tuto pochodovou písničku chtěli z daleké už minulosti vrátit do dnešních dnů jejím nazpíváním a nahráním na CD. Jestli uspějí, kéž by se spolu s touto písničkou vrátil alespoň zlatý střípek z dávné lanžhotské fotbalové minulosti na trávníky dvou současných fotbalových hřišť Sokola Lanžhot.

Takže chuapci: Enom dime! Enom dime!

ně k užívání. Doby, kdy toto zařízení peníze přinášelo na pokrytí sportu, jsou pryč. Doby, kdy se mohly tvořit finanční polštáře, jsou také pryč. Někteří bývalí zaměstnanci si pomohli a nám už zůstala pouze starost. Chybu vidím také v rekonstrukci sociálních zařízení formou přístaveb u všech ubytoven. Každoroční třístatisícové odpisy za tuto podle mne neuváženou rekonstrukci nás budou strašit

ještě asi 15 let. Dříve se většina oprav kolem našich sportovních a dalších zařízení prováděla brigádně. Každý člen tělovýchovy má dost svých starostí a nemůžeme po nikom chtít, aby na úkor rodiny trávil čas po brigádách. I tak tyto hodiny svého volna mnozí věnují zajišťování tréninků, sportovních soutěží a plnění dalších povinností, které nejsou mnohdy nikde vidět.

Situace nás donutila přemýšlet jinak. Využili jsme pomoc státu a zaměstnali devět občanů z dotovaných projektů EU, kteří jsou zaměstnání na údržbu zeleně a našich zařízení. Ten, kdo v posledních dvou letech navštívil naše zařízení, si musel všimnout pozitivních změn na Sokolském, Šlajsi, fotbalovém hřišti. Dneska máme v dobrém stavu areál Sokolské, kde jsme nově vybudovali ústřední vytápění a zaizolovali střechu, čímž bychom měli ročně šetřit až 30 % na energiích. Zůstává nám fasáda, rekonstrukce oplocení a chodníků, ale s tím by nám mělo pomoci město jako majitel pozemku. Fotbalový stadion čeká náter tribuny a oprava vstupní brány do areálu. Loni jsme dokončili tribunu pro vozičkáře, vybudovali nové ozvučení hřiště a nakoupili zařízení na údržbu trávníku. V současné době budují naši fotbalisté přístřešek před občerstvením o ploše 50 m². Tento úkol si vzali na sebe Libor Jablonický a Petr Říha. Materiál na přístřešek zajistil sponzorský předseda fotbalového oddílu Petr Balga ml.

Samotný sport je taktéž stále nákladnější. Stát si situaci ulehčil v tom, že finance dává

Letní zahrádka Na Šlajsi

do rozpočtů obcí na podporu sportu a o víc se nezajímá. Lanžhotský sport má výhodu v tom, že většina zastupitelů podporuje činnost lanžhotského sportu. Pomoc města vysoce hodnotíme, ale nemůžeme opomenout obětavost vedoucích oddílů a významnou pomoc rodičů, živnostníků, institucí státní správy, samosprávy a přispívajících členů Sokola. Bez této podpory bychom jen stěží mohli provozovat sport v tomto rozsahu. Provozujeme sporty, ve kterých najdou uplatnění jak chlapci, tak děvčata, za což jsme vysoce hodnoceni u okolních obcí.

Ještě pár informací

- změnili jsme účetní firmu, čímž šetříme 5 000 Kč měsíčně,
- restaurace Na Šlajsi funguje tak, jak si představujeme, a dovolím si tvrdit, že kvalita jídla a obsluha nemá v Lanžhotě konkurenci,
- vypořádali jsme se téměř se všemi našimi dlužníky a pohledávkami,
- postavili jsme nová rozpočtová pravidla, na jejichž dodržování dohlíží nejen výbor, ale především náš ekonom František Kočárek,
- chystáme nová sportovní i kulturní vyžití, jak pro členy, tak veřejnost,
- od měsíce června jsme spustili ve spolupráci s Jihomoravským krajem Turistické informační středisko, které by mělo naši činnost více prezentovat,
- na zahrádce Na Šlajsi chceme umístit stoly na stolní tenis a trenažér na nácvik odpa-

Přístřešek u bufetu

foto: A. Hostina

lů v golfu, čímž bychom ještě zatraktivnili naše zařízení a vydělali nějakou tu korunu, - úřad práce nám nabídnul finance na další uklízečku. O tomto výbor jedná a je vděčný za každou pomoc. Jednalo by se o další pracovní místo pro občanku Lanžhotu.

Nevíme, co bude za rok, za dva, za deset. Podle mého názoru musí časem dojít k tomu, že si město vezme pod křídla minimálně

mládežnický sport a objekty, které jsou součástí města a které občané vybudovali ze svých mozolů. Dobrovolníků ubývá a práce přibývá. Ať už bude na radnici sedět kdokoli, měl by si uvědomit, že město by mělo být garantem zdravého růstu naší mládeže a sportovního vyžití všech občanů Lanžhotu.

Děkujeme za podporu městu a všem přispívajícím.

Basketbalová sezona končí

Zita Hloušková

V půli června basketbalistky TJ Sokol Lanžhot ukončí svou letošní sezonu 2013/14 turnajem v Malackách. Děvčata si po náročné sezoně vyberou oddechový čas, aby na začátku srpna opět nastoupila k přípravě pro sezonu 2014/15, která jak doufáme, bude stejně úspěšná jako ta letošní. Holky U15 skončily v OP na podzim jako druhé, v jarní části soutěže Moravské koše U15+U17 se umístily na 7. místě. V kategorii OP U17 východ, kterou jsme na podzim zaslouženě vyhrály, jsme nakonec skončily na 3. místě za družstvy Blanska a Velkého Meziříčí. Díky těmto výborným výsledkům jsme se přihlásily

do kvalifikace o ligu U17 v Tišnově, kde jsme nakonec neuspěly. Prohrály jsme s ostravskými děvčaty, která přijela posilněná o ligové i extra ligové hráčky této kategorie. I družstvo Tišnova raději povolalo brněnskou liguovou posilu. Posledním družstvem, které nás letos reprezentovalo v OP II., bylo družstvo žen, které se nakonec umístilo na 4. místě.

Pro novou sezonu hledáme mladé basketbalové naděje, které budou důstojnými nástupkyněmi lanžhotské košíkové. Vedení družstva děkuje všem basketbalistkám za výborné sportovní výkony, rodičům, fanouškům a TJ Sokol za celoroční podporu.

Lanžhotské mažoretky - Andílci

Jana Ciprysová

Naše mažoretky se na podzim 2011 začaly scházet v tělocvičně základní školy. Trenérka Jana Pekárová dovedla holky zaujmout natolik, že je to chytlo a baví doteď. Postupem času se skupina začala rozrůstat a zkoušky se přesunuly do Společenského domu.

První vystoupení pro holky znamenalo něco úžasného. Nemohly dospát a byly hodně natěšené. Byl to reprezentační ples v únoru 2012. Holky zažily první velký potlesk a dlouho se z toho radovaly. Následovalo vystoupení na karnevale, kde je podpořili spolužáci a taky paní učitelky. Na Den matek udělaly mažoretky všem maminkám radost. V dalším školním roce 2012/2013 vystupovaly holky na Mikulášské besídce v ZŠ a uspořádaly si i vlastní vánoční besídku v Společenském domě, kam si pozvaly všechny blízké lidičky, co je mají rádi. Další vystupování holky lákalo se zlepšovat – reprezentační ples, společenský ples, karneval, Den matek. Kromě vystupování na domácí půdě holky ukázaly, co umí taky v Břeclavi u gymnázia, na Pohansku a v Zaječči. Na trénincích začala pomáhat trenérka Nikol Hlavenková. Organizačních povinností se ujala maminka Petra Pincelová. Maminky pomohly s přípravou prvních kostýmů, s česáním a malováním, které se stává nezbytností. Díky velkému úsilí a zájmu zdokonalovat se přihlásily trenérky ve školním roce 2013/2014 mažoretky nejen na vystoupení, ale taky na soutěže. Sóna, dua, tria, miniforence a celá skupina.

První soutěž byla v Dubňanech v listopadu 2013 - INTERNATIONAL MAJORETTES COMPETITION. Holky se moc

Školní ples 2012

těšily, nevěděly, co je čeká. Trénovaly častěji a důsledně. Rodiče svým velkým fanděním a podporou holky ujistili, že nemusí být zklamané, pokud nevyhrají. Byla to první soutěž a bonusem byl postup do FINÁLE, které se konalo v květnu 2014. Další soutěž ve Žďanicích – ŽDÁNICKÝ MOTÝL se konala v březnu 2014. Velké úsilí a chuť trénovat se holkám vyplatilo. Přivezly si domů dvě stříbra a taky vysněné zlato! Stříbro získalo trio a miniforence. Zlato celá skupina. Štěstí nebralo konce a radost z medailí zněla celým autobusem až domů. Soutěž v Brně - MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽNÍ PŘEHLÍDKA MAJORETKOVÝCH A TWIRLERSKÝCH TÝMŮ – O BRNĚNSKOU DRAČICI byla náročná v tom, že děvčata soutěžila ve velké konkurenci s vicemistryněmi světa a mistryněmi Evropy! Proto klobouk dolů, že získaly krásné 4. místo ve skupině kadet. O bronz je dělil jen jeden jediný bod. Zatím poslední soutěž a taky mezinárodní proběhla 12. dubna v Záhorské Vsi o MERCI POHÁR. Holky se snažily a probíjaly se na stupínek vítězů pro medaile stříbrné a bronzové.

Pomalou končí školní rok a holky se těší na letní soustředění, které mají již po druhé na Šlajsi. Vše o našich holkách si můžete přečíst na webových stránkách <http://mazoretky-lanzhot.blog.cz/> nebo na facebooku <https://>

www.facebook.com/pages/Andílci-Lanžhot/1415331715377330

Mažoretky - Natálie Ciprysová, Adriana Svačinová, Barbora Pincelová, Zuzana Ciprysová, Zuzana Uhrová, Barbora Uhlířová, Aneta Šestáková, Aneta Bartošová, Romana Petrlová, Vera Chauvin, Ema Říhová, Eliška Létalová, Erika Bábičková, Kateřina Balgová.

Holkám přejeme hodně hezkých chvil prožitých na trénincích, bezva zážitky na soutěžích, taky nějakou tu medaili, i když to není nejdůležitější, ale potěší. Aby byly spokojené, bezstarostné, veselé, kamarádké tak,

Dorost vede tabulku

Radek Janík

Tenisový oddíl Sokol Lanžhot vstoupil do nové sezóny. Po odehrání tří kol jsou výsledky na průměru výkonu. V kategorii dospělí nemáme zatím žádné vyhrané utkání, zde doplácíme na zdravotní komplikace týmu. Opačnou pozici zastává družstvo dorostu. V tabulce mu patří první místo a ještě neokusilo hořkost porážky. V kategorii staršího žactva máme dvojí zastoupení. A tým, který hraje nejvyšší soutěž, je na tom obdobně jako dospělí a v tabulce je na šestém místě. Naším nadějším se zatím nepodařilo zvítězit v silné konkurenci měst, jako je Uherské Hradiště, Brno nebo Jihlava. B tým ve třetí třídě je zatím také na šestém místě své tabulky a čeká na první výhru. Mladší žactvo má na svém kontě dvě výhry a drží se ve středu tabulky. Posledními zástupci v závodním hraní je kategorie baby tenis. Zde máme dvě družstva rozdělená na A a B tým. Tato soutěž se hraje turnajovým způsobem, ale doposud nebyl odehrán žádný zápas.

Tenisový oddíl zastupují i neregistrovaní tenisté, kteří hrají svoji soutěž pod záštitou ATS Podluží. Ve II. lize bojují dvě družstva a to

jako jsou doposud. A za sebe jim přeji hlavně hodně zdraví, protože to je ta největší výhra.

1. Tenis Lanžhot a Sokol Lanžhot B.

Obě družstva se drží na čele této ligy. Velmi dobrých výsledků dosahuje družstvo našich veteránů, které míří k prvnímu místu v konečném pořadí. Prvním rokem máme také družstvo MIX. Tato dvojice se drží ve středu tabulky.

Poděkování patří vedení oddílu, všem kapitánům týmů za jejich obětavou práci pro klub a také trenérům za sportovní přípravu jejich svěřenců.

Přijďte povzbudit Vaše děti, vnoučata na jejich utkání. Rádi Vás přivítáme v příjemném prostředí tenisových dvorců, kde se můžete příjemně občerstvit v našem baru.

eKoutky

Hana Lacyková

Na nekomerčním portálu www.eKoutky.cz spustíme k 15. květnu projekt Rodiče, zmapujeme dětem Česko. Tento projekt má za cíl zmapovat všechna místa, kde by se rodinám s dětmi mohlo líbit, ať už se jedná o dětské hřiště, restauraci, ubytování s dětským koutkem nebo třeba zajímavě upravenou zahrádku místního řezbáře. Snažíme se oslovit:

- a) jak majitele firem, které dětský koutek či alespoň pastelky a omalovánky ve své provozovně mají
- b) tak rodiče, aby místa, kde se jim s dětmi líbí, aktivně zadávali nebo v komentářích vypsalí své dojmy a ohodnotili místa, která již s dětmi navštívili.

Registrace firem i uživatelů je zdarma a neplánujeme ji zpoplatnit, abychom zachovali kompletnost databáze. Projekt proběhne v roce 2014 ve dvou fázích: 1. fáze – 15. 5. až 30. 6. a 2. fáze – 29. 9. až 30. 11.

Výhodou pro zaregistrované firmy je kvalitní internetová prezentace na portále s vysokou návštěvností navíc přesně zaměřeném na jejich cílovou skupinu. Jako bonus získají

eBook neboli internetovou knížku: Jak být opravdu baby-friendly.

Rodiče, kteří se do projektu aktivně zapojí (budou zadávat záznamy, komentovat kvalitu zázemí pro děti pod záznamy provozoven, jež navštívili nebo zadají nějaké rady či tipy ostatním rodičům), získají certifikát a budou se moci pyšnit tím, že se na tomto projektu podíleli, tzn. zůstanou na portále s poděkováním zveřejnění. Každý uživatel, který zadá alespoň jeden záznam, obdrží kromě certifikátu také slevu v eshopu Charming.cz, ale hlavně zřejmě ocení eBook: Jak naučit dítě bruslit.

Kromě toho, že budou oceněni všichni, kdo se na projektu podíleli zadáním byť jen jediného záznamu, mohou si ti nejaktivnější rodiče vybrat některou z dalších hodnotných a lákavých odměn.

Dětský koutek je vždy velkou pomocí pro rodiče a pro podnikatele velkou konkurenční výhodou! Více na: www.eKoutky.cz

Symbióza

Miluše Linhová

Les a včely symbióza – les je voda, voda je chléb – chléb je život.

Z čeho jsou ušita křídélka života?

Z bojů, rvaček, bouří, mečů, pých, šípů a zlosti.

I ta malá včelka v trávě, vosy, sršeň mají ostrou zbraň,

to nejlépe vědí, naše děvčata z lesních školek,

že ani se nenadějí a už si hladí bolavé místo.

Proč teď chceme zničit všechny včely?

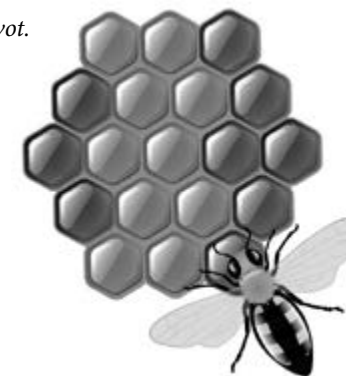
Včely bojovnice, zrádkyně, zápasnice?

A co jejich šťastný bzukot?

Včelími křídélky nám všem mává i život:

Bodá, srší, rve se a pak nám najeje medu - až po okraj.

Zalýkáme se a zapomínáme na všechna žihadla zeměkoule.

Plynoservis

Hájek

PRODEJ • MONTÁŽE • OPRAVY • ČIŠTĚNÍ

plynových kotlů, bojlerů, průtokových ohřivačů vody, topidel a sporáků.

Roční kontrolní prohlídky plynových spotřebičů včetně jejich vyčištění a vydání zprávy.

Při zanedbávání pravidelné údržby mohou vzniknout následující problémy:

- únik spalin do okolí kotle = **možnost otravy CO**
- špatné spalování = **vyšší spotřeba plynu až o 10%**
- poškození výměníku = **vyšší náklady na opravu**

 777 650 188

Čs. Armády 1125, Břeclav, e-mail: dh.hajek@seznam.cz

www.plynoservishajek.cz

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 900 ks vydává Město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Martina Čadová, telefon 519 336 107, e-mail: cadova@lanzhot.cz
Vyhrazuji si právo na úpravu textů. Vyšlo: červen 2014

Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o, www.svetreklamy.cz

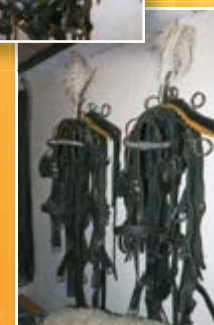
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687

Uzávěrka zpravodaje 3/2014 – 8. 8. 2014

Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Moje koňské království

foto: M. Čadová

První svaté přijímání

foto: M. Čadová

